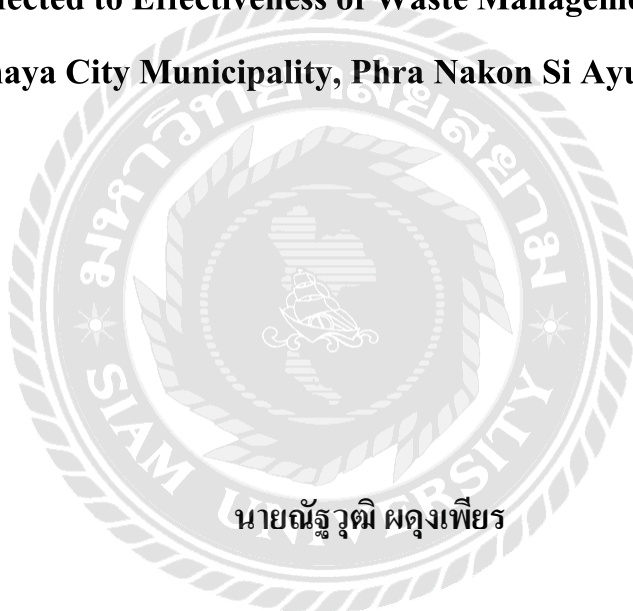




ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนคร
พระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

**Factors Affected to Effectiveness of Waste Management of Phra Nakon
Si Ayutthaya City Municipality, Phra Nakon Si Ayutthaya Province**



นายณัฐวุฒิ ผดุงเพียร

สารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขารัฐประศาสนศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม

พุทธศักราช 2560

(ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสยาม)



ใบรับรองสารนิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม
ปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

รัฐประศาสนศาสตร์
(สาขาวิชา)

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
(หลักสูตร)

เรื่อง (ภาษาไทย) ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนคร
พระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
(ภาษาอังกฤษ) Factors Affected to Effectiveness of Waste Management of Phra Nakon
Si Ayutthaya City Municipality, Phra Nakon Si Ayutthaya Province

นายผู้วิจัย (ภาษาไทย) นายณัฐวุฒิ ผดุงเพียร
(ภาษาอังกฤษ) Mr. Natthawut Phadungpien

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(ดร. สุเมธ แสงนันทนวล)

เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

.....
(ผศ.ดร.เมฆินทร์ เมธาวิกุล)

ปฏิบัติหน้าที่แทนคณบดี

เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

ลิขสิทธิ์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนคร
พระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

โดย : นายณัฐวุฒิ ผดุงเพียร

ชื่อปริญญา : รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเอก : รัฐประศาสนศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาประจำตัวนักศึกษา :

(ดร.สุเมธ แสงนันทนวล)

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและ เพื่อเสนอแนะแนวทางและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้ดียิ่งขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จำนวน 400 คน โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ โดยการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลด้านการทดสอบค่าไคสแควร์ และวัดทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยค่าแกมมา ที่ระดับความสัมพันธ์ทางสถิติที่ .05

ผลการศึกษาพบว่าระดับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลอยู่ในระดับน้อย จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.25 และปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ ได้แก่ ความตรงต่อเวลาในการจัดเก็บขยะ ความพร้อมของอุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะ ความเพียงพอของจำนวนถังขยะในชุมชน การให้ความรู้ประชาชนเกี่ยวกับขยะและการคัดแยกขยะ และการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเวลาจัดเก็บขยะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ด้านความตรงต่อเวลาในการจัดเก็บขยะ เทศบาลควรกำหนดเวลาจัดเก็บขยะที่ชัดเจนของแต่ละชุมชน และติดประกาศเวลาดังกล่าวไว้ในชุมชนเพื่อให้ประชาชนได้ทราบกำหนดการจัดเก็บขยะที่แน่นอน

ด้านความพร้อมและความเหมาะสมของอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดเก็บขยะ เทศบาลควรติดป้ายกำกับอุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะให้ตรงกับประเภทของขยะที่จัดเก็บ

ด้านจำนวนถังขยะในชุมชน เทศบาลควรเพิ่มจำนวนถังขยะให้เพียงพอต่อความต้องการของชุมชน รวมถึงควรแยกสีของถังขยะตามประเภทของขยะด้วย

ด้านการให้ความรู้ในการคัดแยกขยะ เทศบาลควรจัดทำโครงการอบรมการคัดแยกขยะ เป็นประจำทุกปี รวมถึงให้รางวัลชุมชนที่มีการคัดแยกขยะได้ถูกต้องเหมาะสม

ด้านการประชาสัมพันธ์ เทศบาลควรจัดทำเทศบาลสัญจรออกพบปะประชาชน เพื่อประชาสัมพันธ์และรับฟังปัญหาข้อร้องเรียนรวมถึงตอบปัญหาข้อสงสัยของประชาชน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาโดยเพิ่มตัวแปรอิสระให้มากขึ้น เช่น สภาพของรถเก็บขยะ วิธีการกำจัดขยะ เป็นต้น และควรมีการศึกษาความพึงพอใจในการจัดเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือ องค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของประชาชน และปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจ เพื่อจะได้นำเอาผลการวิจัยมาพัฒนาปรับปรุงวิธีการจัดเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลของหน่วยงานภาครัฐ ต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่าน ดร.สุเมธ แสงนันทนวล อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และคณาจารย์ประจำสาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ที่กรุณาให้คำปรึกษา ช่วยควบคุม และวางแนวทางในการวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการจัดทำสารนิพนธ์ รวมทั้งกรุณาช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของสารนิพนธ์ เพื่อให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จโดยสมบูรณ์

ท้ายสุด คือ ครอบครัวของผู้วิจัยที่คอยเป็นแรงผลักดัน และเป็นกำลังใจให้ตลอดระยะเวลาของการศึกษา และจัดทำสารนิพนธ์จนประสบความสำเร็จได้ด้วยดี



นายณัฐวุฒิ ผดุงเพียร

ธันวาคม 2560

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(3)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
บทที่	หน้า
1. บทนำ	
1.1 ปัญหาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
1.3 ขอบเขตของการศึกษาวิจัย.....	4
1.4 นิยามศัพท์.....	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2. แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดเรื่องเทศบาล.....	6
2.2 แนวคิดเรื่องขยะ.....	10
2.3 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องด้านประสิทธิภาพ.....	12
2.4 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ.....	14
2.5 รายละเอียดเกี่ยวกับเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา.....	17
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
2.7 กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	21
3. ระเบียบวิธีการวิจัย	
3.1 สมมติฐานในการศึกษา.....	22
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	23
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	24
3.4 วิธีการรวบรวมข้อมูล.....	25
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26

บทที่	หน้า
4. ผลการวิจัย	
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	30
4.2 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะในเขตเทศบาลนคร พระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	33
4.3 ประสิทธิภาพในการบริหารขยะในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา.....	38
4.4 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร.....	41
4.5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	50
5. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปข้อมูลการวิจัย.....	51
5.2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	55
5.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการบริหาร จัดการขยะ.....	57
5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	58
บรรณานุกรม.....	59
ภาคผนวก	
แบบสอบถาม.....	62
ประวัติผู้ศึกษา.....	69

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล	30
2	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปด้าน เพศ	31
3	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปด้าน อายุ	31
4	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปด้าน การศึกษา	32
5	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปด้าน อาชีพ	32
6	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปทางด้าน รายได้	33
7	แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัย ด้านความตรงต่อเวลาในการให้บริการ	33
8	แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัย ด้านความพร้อมของอุปกรณ์ใน ด้านจัดเก็บขยะ	34
9	แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านจำนวนถังขยะ	35
10	แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านการให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการ จัดการขยะ	36
11	แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ การจัดการขยะ	37
12	แสดงจำนวนและร้อยละของประสิทธิภาพด้านบุคลากรและงบประมาณ	38
13	แสดงจำนวนและร้อยละของประสิทธิภาพด้านเครื่องมือและระบบในการ บริหารจัดการขยะ	39
14	แสดงจำนวนร้อยละของประสิทธิภาพในด้านบริหารจัดการขยะ	40
15	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บขยะตรงเวลากับประสิทธิภาพใน การจัดเก็บข้อมูลขยะ	41
16	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมของอุปกรณ์กับประสิทธิภาพในการ จัดเก็บขยะมูลฝอย	43
17	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนถังขยะกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บ ขยะมูลฝอย	45
18	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการให้ความรู้ในการคัดแยกขยะกับประสิทธิภาพ ในการจัดเก็บขยะมูลฝอย	46

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
19	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับทราบประชาสัมพันธ์และประสิทธิภาพในการจัดเก็บขยะมูลฝอย	48
20	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	50



บทที่ 1

บทนำ

1.1 ปัญหาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันมีการขยายตัวในด้านประชากรเพิ่มมากขึ้น ทำให้การอุปโภคทรัพยากรเพื่อการดำรงชีวิตเพิ่มมากขึ้นด้วย ผลจากการใช้ทรัพยากรคือ เศษซากของใช้แล้วที่เรียกว่า “ขยะมูลฝอย” ที่นับวันยิ่งเพิ่มปริมาณมากขึ้นจนไม่อาจจัดเก็บและทำลายได้ทันที มลภาวะจากขยะมูลฝอยนี้สร้างความสกปรกจนเกิดความอูจาดทางสายตา ตลอดจนส่งกลิ่นรบกวน สร้างความรำคาญและเดือดร้อนให้กับประชาชน อีกทั้งยังเป็นบ่อเกิดและการแพร่กระจายของเชื้อโรคต่างๆ นอกจากนี้ยังเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดอหิวาต์ได้ ความเดือดร้อนจากปริมาณขยะมูลฝอยจำนวนมากมายมหาศาลในขณะนี้ เกิดจากการขาดความรู้เรื่องการจัดการขยะมูลฝอยที่ถูกต้อง ทำให้เกิดปัญหามลพิษและความเสื่อมโทรมของพื้นที่ อันเป็นที่มาของปัญหาขยะมูลฝอยของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา

หากย้อนกลับไปดูสถิติช่วง 20 ปีที่ผ่านมา เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา มีขยะวันละ 20 ตันเท่านั้น แต่ตอนนี้เพิ่มขึ้นมากกว่า 5 เท่าตัว และยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีแหล่งฝังกลบขยะขนาดใหญ่อยู่ 4 จุด แต่ละจุดก็กำลังประสบปัญหาขยะล้นบ่อ ปริมาณจำนวนขยะเพิ่มขึ้น ตามอัตราตัวเลขการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรม ซึ่งส่งผลให้มีประชากรแฝง มากกว่า 5 เท่าของประชากรในพื้นที่ (เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา, 2557)

เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา มีรถเก็บขนขยะมูลฝอยที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน จำนวน 12 คัน ส่วนถังพักมูลฝอยเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา ใช้ถังพลาสติกขนาด 200 ลิตร จำนวน 1,200 ใบ ซึ่งเป็นแบบถังเดี่ยว ทั้งขยะรวมกันทุกประเภท กระจายตามจุดต่างๆ ทั่วเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา ส่วนสถานที่ที่ใช้กำจัดมูลฝอยของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลบ้านป้อม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีพื้นที่ 30 ไร่ ปัจจุบันใช้พื้นที่ในการกำจัดไปแล้ว 30 ไร่ ระบบการกำจัดมูลฝอยทำในลักษณะเทกองบนพื้น (Open Dumping) ซึ่งปัจจุบันมีขยะกองเต็มพื้นที่ มีสภาพเป็นภูเขาขยะ มีขยะตกค้างเกือบ 300,000 ตัน ซึ่งในแต่ละวันจะมีปริมาณมูลฝอยทั้งหมดที่เก็บรวบรวมได้ของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา มีประมาณวันละ

90 ตัน และมีหน่วยงานอื่นนำขยะมูลฝอยมาร่วมกำจัดด้วย ประมาณวันละ 50 ตัน รวมปริมาณมูลฝอยที่เข้าสู่สถานที่กำจัดขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา มีปริมาณ 140 ตันต่อวัน

ปัญหาที่สะสมและต่อเนื่องมาอย่างยาวนาน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 จนถึงปัจจุบันก่อให้เกิดขยะจำนวนมากมายมหาศาล กองสะสมจนมีลักษณะไม่ต่างจากภูเขา ระยะทางไม่ต่ำกว่า 1 กิโลเมตร ที่ตั้งอยู่บริเวณกลางทุ่งนา ในเขตตำบลบ้านป้อม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ข้อมูลจากกรมควบคุมมลพิษระบุว่า การกองขยะไว้ในลักษณะนี้ เป็นวิธีการกำจัดขยะที่ไม่ถูกต้อง เพราะไม่ได้ฝังกลบหรือนำไปเข้าสู่โรงเผาที่ได้มาตรฐาน โดยคาดว่าปริมาณขยะจะมีมากกว่า 350,000 ตัน โดยคำนวณจากปริมาณขยะที่เข้ามาตอนนี้ วันละไม่ต่ำกว่า 150 ตัน โดยขยะทั้งหมดมาจากเขตเทศบาลพระนครศรีอยุธยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมากกว่า 30 แห่ง ที่สะสมมาอย่างต่อเนื่อง และต้องการการแก้ไขอย่างเร่งด่วนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการวางแผนการทำงานด้านการกำจัดขยะร่วมกัน

อย่างไรก็ตาม จากข้อเสนอ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้รับฟังบรรยายสรุปการบริหารจัดการการกำจัดขยะในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อเป็นโครงการนำร่องการพัฒนารูปแบบของการดำเนินการจัดการขยะที่รักษาสิ่งแวดล้อมของชุมชน โดยใช้พื้นที่ราชพัสดุจำนวน 372 ไร่ 2 งาน 29 ตารางวา ใช้งบประมาณในการดำเนินงานของกระทรวงมหาดไทยจำนวน 368 ล้านบาท ก่อสร้างระบบฝังกลบขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักวิชาการและขนย้ายขยะสะสมจำนวน 2 แสนตัน โดยมีแนวทางสำหรับแนวทางการบริหารจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจรของจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีดังนี้ การกำจัดขยะต้นทาง ได้แก่ 1.การสร้างจิตสำนึกและวินัยในการจัดการขยะมูลฝอยให้แก่นักเรียนและเยาวชนให้สถานศึกษาปฏิบัติอย่างเป็นทางการ 2.การรณรงค์ประชาสัมพันธ์และฝึกอบรมให้ความรู้ สร้างความตระหนักและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการลดคัดแยกขยะมูลฝอยที่ต้นทาง โดยใช้หลัก 3R ลดการใช้ และคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชน การจัดการขยะกลางทาง ซึ่งได้แก่ 1.การส่งเสริมการนำกลับไปใช้ประโยชน์ เช่น การทำน้ำหมักชีวภาพ การทำปุ๋ยหมัก 2.การคัดแยกและเก็บขนขยะแต่ละประเภทนำไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ การกำจัดขยะมูลฝอยปลายทาง เพื่อการบริหารจัดการที่ถูกวิธี ได้แก่ 1.กำจัดขยะมูลฝอยอย่างครบวงจร มีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุด โดยการแปรรูปขยะมูลฝอยเป็น

เชื้อเพลิงและผลิตพลังงาน เพื่อนำใช้สำหรับพลังงานทดแทนที่เสียไป อนุรักษ์ธรรมชาติ 2.เป็นศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อป้องกันการกระจายของสารเคมี 3.ติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งมั่นบริหารจัดการและพัฒนาพื้นที่มุ่งสู่คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี เป็นศูนย์การเรียนรู้ต้นแบบของประเทศ สร้างสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน ควบคู่กับอยุธยาเมืองมรดกโลกเป็นสวนป่ากลางเมือง ใช้ประโยชน์ร่วมกัน เป็นสวนป่าประชารัฐเพื่อความสุขของคนไทยใช้พักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกาย โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็นบ่อฝังกบขยะมูลฝอย จำนวน 132 ไร่ พื้นที่ปลูกป่า 80 ไร่ โรงไฟฟ้า 73 ไร่ และบ่อบำบัดน้ำเสีย เก็บกักน้ำจำนวน 10 ไร่ ดังนั้น การบริหารจัดการขยะจะต้องมีการจัดทำแผนแม่บทบริหารจัดการขยะทั้งประเทศ ซึ่งวันนี้ถือเป็นสิ่งที่ดีที่ได้มีการนำร่องรูปแบบการดำเนินการจัดการขยะที่รักษาสิ่งแวดล้อมของชุมชน ต้องขยายการดำเนินการออกไปให้ครอบคลุมทุกภูมิภาคและทุกพื้นที่ เพื่อสร้างแผนบริหารจัดการจัดขยะให้เกิดเป็นรูปธรรมอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ทุกภาคส่วน ภาครัฐ เอกชน และประชาชนต้องร่วมมือกันจึงจะประสบความสำเร็จ รวมถึงภาครัฐต้องสร้างแรงจูงใจให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะ โดยออกมาตรการจูงใจต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน โดยปัจจุบันปัญหาขยะถือเป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศ ต้องแก้ไขปัญหาก็สอดคล้องกับพื้นที่ โดยเฉพาะขยะอุตสาหกรรมต้องมีวิธีการบริหารจัดการที่เหมาะสม รวมถึงปัญหาขยะในครัวเรือนจะต้องแก้ไขปัญหาดังแต่ต้นทาง คือการคัดแยกขยะ พร้อมกับสร้างจิตสำนึก สร้างการรับรู้ ปลูกฝังตั้งแต่เด็กให้เกิดความเคยชินในการคัดแยกขยะ และนำขยะที่คัดแยกไปรีไซเคิลเกิดในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อไป (<http://www.thansettakij.com/content/191191>, ค้นเมื่อ 23 สิงหาคม 2560)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้การบริหารจัดการขยะในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยามีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งช่วยกันส่งเสริม และสนับสนุนกิจกรรมที่มีการปลูกฝังทัศนคติ และสร้างค่านิยมของประชาชนให้รักษาความสะอาด โดยให้มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในระดับประชาชนทั่วไป และในหลักสูตรการเรียนการสอน รวมถึงให้มี การประชาสัมพันธ์และรณรงค์อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการจัดหาวิธีดำเนินการ

กำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกสุขลักษณะ และได้ผลในระยะยาวสืบต่อไปในอนาคต เพื่อจะได้นำเสนอวิธีการบริหารจัดการขยะให้แก่เทศบาลต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะในเขตเทศบาลพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้ดียิ่งขึ้น

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยศึกษาจากความคิดเห็นของประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านของเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จำนวนทั้งสิ้น 54,415 คน (งานทะเบียน, เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา, 2557) โดยเก็บข้อมูลในเดือนสิงหาคม-เดือนธันวาคม 2559

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

ประชาชน หมายถึง ประชาชนในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านของเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา

เทศบาล หมายถึง เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ประสิทธิภาพ หมายถึง ผลของการบริหารจัดการขยะที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ประชาชนในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา

การบริหารจัดการขยะ หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อได้ทราบระดับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อได้ทราบปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. เพื่อได้ข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา



บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพ และเพื่อเสนอแนะแนวทางการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อครอบคลุมถึงกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย ดังนี้

- 2.1. แนวคิดเรื่องเทศบาล
- 2.2. แนวคิดเรื่องขยะ
- 2.3. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องด้านประสิทธิภาพ
- 2.4. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ
- 2.5. ข้อมูลเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา
- 2.6. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดเรื่องเทศบาล

เทศบาลถือได้ว่าเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีประวัติความเป็นมายาวนานมากที่สุด ในปัจจุบัน (ไม่นับรวมสุขาภิบาลซึ่งได้ปัจจุบันได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลไปหมดแล้ว) เทศบาลในประเทศไทย ถือกำเนิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2476 ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 ภายหลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครอง 1 ปี ภายใต้อำนาจของพระยาพหลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น[1] ปรีดี พนมยงค์ ถือเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งที่เกิดการจัดตั้งเทศบาลขึ้นในปี พ.ศ. 2476 ซึ่งเป็นผู้นำแนวคิดเรื่องการปกครองท้องถิ่นที่ใช้อำนาจแพร่หลายในตะวันตกเข้ามาใช้ในประเทศไทย นอกจากนี้ยังเป็นผู้มีส่วนสำคัญที่สุดคนหนึ่งในการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อ ปี พ.ศ. 2475 อีกด้วย

ความเป็นจริงแล้ว ประเทศไทยมีความพยายามในการจัดตั้งเทศบาลหลายครั้ง ตั้งแต่สมัย สมบูรณาญาสิทธิราชย์ เช่น พระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ต้องการให้ ประเทศไทยมีการปกครองท้องถิ่น เพื่อทำการปกครองตนเองขึ้นตามแบบอย่างประเทศตะวันตกที่ มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ดังจะเห็นได้จากทำให้พระราชทาน สัมภาษณ์แก่ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ The New York Times ฉบับประจำวันที 28 เมษายน พ.ศ. 2474 ซึ่งมีใจความสำคัญตอนหนึ่งว่า

“เรากำลังเตรียมออกพระราชบัญญัติเทศบาลขึ้นมาใหม่ เพื่อทดลองเกี่ยวกับสิทธิเลือกตั้ง ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ ประชาชนจะมีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล... ข้าพเจ้าเห็นว่า สิทธิการเลือกตั้งของประชาชนควรจะเริ่มต้นที่การปกครองท้องถิ่นในรูปเทศบาล ข้าพเจ้าเชื่อว่า ประชาชนควรมีสติพินิจมีเสียงในกิจการของท้องถิ่น เรากำลังพยายามให้การศึกษาเรื่องนี้แก่เขา ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการผิดพลาด ถ้าเราจะมีกรปกครองระบอบรัฐสภาก่อนที่จะประชาชนจะมีโอกาส เรียนรู้ และมีประสบการณ์อย่างดีเกี่ยวกับการใช้สิทธิเลือกตั้งใน กิจการปกครองท้องถิ่น”

นอกจากนี้เรายังพิจารณาได้จากข้อเท็จจริงที่ว่า มีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาถึงความ เป็นไปได้ในการจัดตั้งเทศบาลในประเทศไทยขึ้นคณะหนึ่งซึ่งมีนายอาร์ ดี เรก เป็นประธาน โดยที่ คณะกรรมการชุดดังกล่าวเสนอให้มีการจัดตั้ง “ประชาธิปไตย” ซึ่งภายหลังต่อมาเรียกว่า “เทศบาล” และความพยายามในการจัดตั้งเทศบาลยังปรากฏให้เห็นอีกครั้งในการจัดตั้งคณะกรรมการอีกคณะ หนึ่งเพื่อทำหน้าที่ในการร่างพระราชบัญญัติเทศบาล ในปลายรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระ ปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งไม่มีการประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแต่อย่างใด

มีหลายคนอาจสงสัยว่าทำไมเทศบาลจึงกลายเป็นการปกครองท้องถิ่นที่มีประวัติความ เป็นมายาวนานที่สุดแทนที่จะเป็นสุขาภิบาล ซึ่งถือเป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งเช่นกัน คำตอบต่อคำถามเหล่านี้ ก็คือ นักวิชาการด้านการปกครองท้องถิ่นส่วนใหญ่มองว่า สุขาภิบาลไม่ใช่ การ ปกครองท้องถิ่นที่แท้จริง กล่าวคือ สุขาภิบาล มีองค์ประกอบบางประการที่ไม่เป็นไปตาม หลักการกระจายอำนาจ เพราะมีกรรมการสุขาภิบาลหลายตำแหน่งมาจากการแต่งตั้งของรัฐบาล ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนในท้องถิ่น เช่น การกำหนดให้ประธานสุขาภิบาลบาง แห่งเป็นนายอำเภอ เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้เอง จึงมีผู้กล่าวว่า “เทศบาล” ที่เพิ่งจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2476 จึงกลายเป็นองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เต็มรูปแบบประเภทแรกของการปกครองท้องถิ่นไทย

กำเนิดของเทศบาลในประเทศไทย นักวิชาการส่วนใหญ่ที่ศึกษาเรื่องเทศบาลในประเทศไทย มองว่า เทศบาลมาจาก “พัฒนาการของสุขาภิบาล” กล่าวคือ มองว่าเทศบาลในปัจจุบันจะมี ไม่ได้เลย หากไม่มีการเกิดขึ้นของสุขาภิบาล เพราะเทศบาลถือเป็นผลพวงประการสำคัญของ

สุขาภิบาล ซึ่งเป็นหน่วยการปกครองคล้ายการปกครองท้องถิ่นรูปแบบแรกก่อนเทศบาลเสียอีก นักวิชาการในกลุ่มนี้ได้ยกตัวอย่างอันเป็นที่น่าสนใจเพื่อสนับสนุนแนวคิดของตนดังกล่าวว่า ในระหว่างรัชกาลที่ 5 ถึงรัชกาลที่ 7 ประเทศไทยมีสุขาภิบาลตามหัวเมืองต่างๆ จำนวนทั้งสิ้น 35 แห่ง ซึ่งในระยะนี้สุขาภิบาลแทบจะไม่มีการขยายตัวในแง่ของจำนวนเลย จนทำให้พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 7 ทรงมีพระราชดำริเพื่อกระจายอำนาจให้มากขึ้นดังกล่าวที่ได้กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้ จึงได้ทรงแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการจัดตั้งเทศบาลขึ้นในประเทศไทย อันเป็นแนวคิดที่จะให้เทศบาลขึ้นมาทำหน้าที่แทนสุขาภิบาลที่มีอยู่ จึงปฏิเสธไม่ได้เลยว่า เทศบาลที่มีขึ้นในปัจจุบัน เป็นผลพวงประการหนึ่งของการจัดตั้งสุขาภิบาลในอดีตที่ผ่านมา

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าแนวคิดว่าด้วยการกำเนิดขึ้นของเทศบาลไทยจะเป็นอย่างไร ก็ไม่ใช่สาระสำคัญมากนักที่จะเป็นประเด็นในการมุ่งพิจารณาหรือถกเถียงสำหรับกาลปัจจุบัน หากแต่ประเด็นที่สำคัญกว่านั้นก็คือ เราจะทำให้ เทศบาลไทย เข้มแข็งขึ้นได้อย่างไรต่างหาก

เหตุผลในการจัดตั้งเทศบาลขึ้นในประเทศไทยหากจะกล่าวถึงเหตุผลในการจัดตั้งเทศบาลในประเทศไทยแล้ว เราอาจมีเหตุผลในการจัดตั้งเทศบาลในประเทศไทยได้ 3 เหตุผลใหญ่ ๆ ได้แก่ ประการที่หนึ่ง จัดตั้งเทศบาลเพื่อให้สอดคล้องกับการเมืองการปกครองในระดับชาติที่เป็นประชาธิปไตย กล่าวคือ เมื่อการปกครองในระดับชาติเป็นระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิเลือกตั้งผู้แทนราษฎรของตนเข้าไปทำหน้าที่ด้านนิติบัญญัติ และทำหน้าที่ในการบริหารประเทศ มีการแบ่งอำนาจธิปไตยออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ อำนาจในทางนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ ดังนั้น การปกครองในระดับท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนจึงจำเป็นต้องมีขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับระบบประชาธิปไตยในระดับชาติ โดยที่องค์กรเทศบาล เป็นองค์กรทางการเมืองแรกที่เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นปกครองตนเองได้อย่างเต็มที่ตามหลักการกระจายอำนาจ อีกทั้งยังมีการถือโครงสร้างของการเมืองในระดับชาติมาจำลองใส่ไว้ในเทศบาลด้วย คือ มีการแบ่งแยกฝ่ายบริหาร และฝ่ายสภาที่ทำหน้าที่ในการออกเทศบัญญัติออกจากกัน และในทำหน้าที่ในการตรวจสอบและถ่วงดุลซึ่งกันและกัน

นอกจากนี้ การจัดตั้งเทศบาลยังคงต้องให้สอดคล้องไปกับระเบียบบริหารราชการแผ่นดินของประเทศ ที่ได้แบ่งการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ การบริหารราชการส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาค และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเทศบาลก็คือการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั่นเอง

ประการที่สอง จัดตั้งเทศบาลเพื่อเป็นการแบ่งเบาภารกิจของรัฐบาล เนื่องจากภารกิจของรัฐบาลมีมากขึ้นเรื่อยๆ จนไม่อาจจะลงไปควบคุมดูแล หรือบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนครอบคลุมทุกพื้นที่ ดังนั้น รัฐบาลจึงจำเป็นต้องมีหน่วยงานหรือองค์กรการเมืองอื่นๆ เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ต่างๆ นี้อลง และทำให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รับการบริการจากภาครัฐได้รวดเร็วและทั่วถึงยิ่งขึ้น

เหตุผลในประการนี้ พิจารณาได้จากคำกล่าวของ ปรีดี พนมยงค์ ที่ว่า “ในประเทศไทยที่มีอาณาเขตกว้างขวางและมีพลเมืองมาก พลเมืองทั้งหมดในประเทศนั้นๆ อาจมีส่วนได้ส่วนเสียเหมือนกันก็มี และกิจการบางอย่างพลเมืองอันอยู่ในท้องถิ่นหนึ่ง อาจมีส่วนได้เสียกับพลเมืองอีกท้องถิ่นหนึ่ง เหตุฉะนั้นจึงมีความจำเป็นอยู่ของที่ระรวมอำนาจบริหารมาไว้ที่ศูนย์กลาง...แห่งเดียวย่อมจะทำได้ เพราะจะเป็นการเพิ่มความชัดเจนและไม่สะดวกแก่ราชการ”

นอกจากการแบ่งเบาภารกิจของรัฐบาลแล้ว ยังก่อให้เกิดผลประโยชน์อย่างอื่นแก่รัฐบาลได้อีกส่วนหนึ่ง นั่นก็คือ “แรงสนับสนุนทางการเมือง” ที่รัฐบาลในขณะนั้นจะได้รับมากขึ้น เนื่องจากเมื่อรัฐบาลได้แบ่งภาระหน้าที่บางอย่างไปให้แก่เทศบาลแล้ว เทศบาลจะทำหน้าที่ในการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนในเขตเทศบาล เมื่อประชาชนได้รับการบริการอย่างรวดเร็วจากเทศบาลโดยตรง ก็ไม่จำเป็นต้องรอนบประมาณหรือความช่วยเหลือจากรัฐบาล และได้รับการบริการที่รวดเร็ว ซึ่งส่งผลให้ประชาชนมีทัศนคติในแง่บวกต่อรัฐบาล เนื่องจากสามารถบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนได้ เมื่อเปรียบเทียบกับการปกครองในระบบเก่าที่ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามาปกครองตนเอง

ประการที่สาม จัดตั้งเทศบาลเพื่อเป็นสถาบันฝึกประชาธิปไตยให้แก่ประชาชน เนื่องจากในขณะนั้น เพิ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาเป็นระบอบประชาธิปไตยได้เพียง 1 ปี ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเพียงพอในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครอง ดังนั้น การจัดตั้งเทศบาลที่มีโครงสร้างล้อมาจากการปกครองในระดับชาติ จึงเป็นเสมือนสถาบันหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองมากขึ้น

หากพิจารณาถึงเหตุผลต่าง ๆ ของการจัดตั้งเทศบาลแล้ว เราจะพบว่าเหตุผลในการจัดตั้งเทศบาลในระยะเริ่มต้น มีวัตถุประสงค์ในสร้างความมั่นคงทางการเมืองในระดับชาติ มากกว่าการมีเทศบาลเพื่อทำหน้าที่ด้านการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนตามหลักการจัดการปกครองท้องถิ่นในปัจจุบัน (นรนิติ เศรษฐบุตรและคณะ, การเสริมสร้างสมรรถนะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, รายงานวิจัยร่วมกันระหว่างไทย-ญี่ปุ่น, (กรุงเทพฯ : มิสเตอร์ก็อปปี, 2545), หน้า 1)

2.2 แนวคิดเรื่องขยะ

ความหมายของขยะ หรือ ขยะมูลฝอย

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานฉบับ พ.ศ. 2525 กล่าวว่า มูลฝอย หมายถึง เศษสิ่งของที่ทิ้งแล้ว หยากเยื่อ ขยะ หมายถึง หยากเยื่อ มูลฝอย พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ให้คำจำกัดความ มูล ฝอย หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่เราไม่ต้องการ ที่เป็นของแข็งหรืออ่อน มีความชื้น ได้แก่ เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร ถุงพลาสติก ภาชนะกล่องใส่อาหาร เต้า มูลสัตว์ หรือซากสัตว์รวมตลอดถึงวัตถุอื่น สิ่งใดที่เก็บกวาดได้จากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 ให้คำจำกัดความของคำว่า ของเสีย หมายความว่า ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสารหรือวัตถุอันตรายอื่นใด ซึ่งถูกปล่อยทิ้งหรือมีที่มาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกากตะกอนหรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ในสภาพของแข็งของเหลวหรือก๊าซ

ขยะ หรือ มูลฝอย หรือ ของเสีย เป็นเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม และมีผลต่อสุขภาพอนามัย มูลฝอยหรือของเสียกำลังมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นทุกปี เพราะสาเหตุจากการเพิ่มของประชากร การขยายตัวทางเศรษฐกิจและทางอุตสาหกรรม นับเป็นปัญหาที่สำคัญของชุมชน ซึ่งต้องจัดการและแก้ไข ปริมาณกากของเสียและสารอันตราย ได้แก่ ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และสารพิษที่ปนเปื้อนอยู่ในแหล่งน้ำ ดิน และอากาศ ตลอดจนบางส่วนตกค้างอยู่ในอาหาร ทำให้ประชาชนทั่วไปเสี่ยงต่ออันตรายจากการเป็นโรคต่าง ๆ เช่น โรคมะเร็ง และ โรคผิดปกติทางพันธุกรรม เป็นต้น

ประเภทของขยะมูลฝอย

การแบ่งขยะตามลักษณะส่วนประกอบขยะ (ปริดา เข้มเจริญวงศ์ 2532:14-138)

1. ผักผลไม้และเศษอาหาร ได้แก่ เศษผลไม้ เศษอาหารที่เหลือจากการปรุงอาหารและเหลือจากการบริโภค เช่น ข้าวสุก เปลือกผลไม้ เนื้อสัตว์ต่างๆ ฯลฯ
2. กระดาษ ได้แก่ วัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากเยื่อกระดาษ เช่น กระดาษหนังสือพิมพ์ ใบปลิว ถุงกระดาษ กล่องกระดาษ ฯลฯ
3. พลาสติก ได้แก่ วัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากพลาสติก เช่น ถุงพลาสติก ภาชนะพลาสติก ของเล่นเด็ก ผลิตภัณฑ์ไฟเบอร์กลาส ฯลฯ
4. ผ้า ได้แก่ สิ่งทอต่างๆที่ทำมาจากเส้นใยธรรมชาติ และใยสังเคราะห์ เช่น ผ้า ลินิน ขนสัตว์ ผ้าไนลอน ได้แก่ เศษผ้า ผ้าเช็ดมือ ถุงเท้า ผ้าจี๊ว ฯลฯ
5. แก้ว ได้แก่ วัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากแก้ว เช่น เศษกระจก ขวด หลอดไฟ เครื่องแก้ว ฯลฯ

6. ไม้ ได้แก่ วัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้ ไม้ไผ่ ฟาง หล้า เศษไม้ เช่น ก่อไม้ เก้าอี้ โต๊ะ เฟอร์นิเจอร์ เครื่องเรือน ฯลฯ
7. โลหะ ได้แก่ วัสดุหรือผลิตภัณฑ์ต่างๆที่ทำจากโลหะ เช่น กระจัง ตะปู ลวด ภาชนะที่ทำจากโลหะต่างๆ ฯลฯ
8. หิน กระจก กระจก และเปลือกหอย ได้แก่ เศษหิน เปลือกหอย เครื่องปั้นดินเผา เครื่องเคลือบ เศษกระจกสัตว์ เช่น ก้างปลา เปลือกหอย กุ้ง ปู ฯลฯ
9. ยางและหนัง ได้แก่ วัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ทำจากยางและหนัง เช่น รองเท้า กระเป๋า ลูกบอล ฯลฯ
10. วัสดุอื่นๆ ได้แก่ วัสดุที่ไม่สามารถจัดเข้ากลุ่มต่างๆข้างต้น

นอกจากนี้เราอาจแบ่งประเภทของขยะมูลฝอยทั้ง 10 ประเภท ออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ

1. ขยะมูลฝอยที่เผาไหม้ได้ ได้แก่ กระดาษ ผ้าหรือสิ่งทอ ผักผลไม้ และเศษอาหาร พลาสติก หล้า และ ไม้
2. ขยะมูลฝอยที่เผาไหม้ไม่ได้ ได้แก่ เหล็กหรือเศษโลหะอื่นๆ แก้ว หิน กระจก เปลือกหอย ฯลฯ

ผลกระทบของขยะ

1. ขยะมูลฝอย เป็นแหล่งอาหารและแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์นำโรค เช่น แมลงวัน แมลงสาบ ยุง ฯลฯ และเป็นที่พักซ่อนของหนูและสัตว์อื่นๆ
2. ขยะมูลฝอย ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นและก่อให้เกิดความรำคาญ
3. ขยะมูลฝอยที่ทิ้งเกลื่อนกลาด ถูกลมพัดกระจัดกระจายไปตกตามพื้น ทำให้พื้นที่บริเวณนั้นสกปรก ขาดความสวยงาม เป็นที่รังเกียจแก่ผู้พบเห็น และผู้ที่อาศัยบริเวณใกล้เคียง เป็นทัศนอุจาด (Visual pollution) นอกจากนี้ขยะมูลฝอยที่ตกอยู่ หรือถูกทิ้งลงในคูคลอง หรือทางระบายน้ำจะไปสกัดกั้นการไหลของน้ำ ทำให้แหล่งน้ำสกปรกและเกิดการเน่าเสีย
4. น้ำเสียที่เกิดจากกองขยะที่กองทิ้งไว้ เป็นน้ำเสียที่มีความสกปรกสูงมาก ซึ่งมีทั้งสารอินทรีย์ สารอนินทรีย์ เชื้อโรค และสารพิษต่างๆเจือปนอยู่ เมื่อน้ำเสียจากกองขยะไหลไปตามพื้นดินบริเวณใดก็จะทำให้พื้นดินบริเวณนั้นเกิดความสกปรกและความเสื่อมโทรมของพื้นดินและอาจเปลี่ยนสภาพทำให้ดินมีคุณสมบัติเป็นดินด่างหรือดินกรดได้ ในกรณีที่น้ำเสียจากกองขยะไหลลงสู่แหล่งน้ำก็จะทำให้คุณภาพน้ำเสียไป ไม่ว่าจะเป็นแหล่งน้ำผิวดินหรือแหล่งน้ำใต้ดินก็ตาม ล้วนเป็นอันตรายต่อผู้ใช้น้ำและสิ่งมีชีวิตที่อาศัยในแหล่งน้ำ น้ำที่สกปรกมากหรือมีสารพิษเจือปนอยู่ก็อาจทำให้สัตว์น้ำตายในเวลาอันสั้น

5. ขยะทำให้เกิดมลพิษแก่อากาศ ขยะที่กองทิ้งไว้ในเขตชุมชนหรือที่กองทิ้งไว้ในแหล่งกำจัดซึ่งไม่มีการฝังกลบ หรือขณะที่ทำการเก็บขนโดยเฉพาะที่ไม่มีการปกปิดอย่างมิดชิด ขยะเหล่านั้นส่งกลิ่นเหม็นน่ารังเกียจออกมา เศษชิ้นส่วนของขยะและสามารถปลิวไปในอากาศ ทำให้เกิดความสกปรกแก่บรรยากาศ ซึ่งมีผลต่อสุขภาพของมนุษย์และทำความสกปรกให้กับบริเวณข้างเคียง นอกจากนี้ขยะที่กองทิ้งไว้นานๆจะมีก๊าซที่เกิดจากการหมักขึ้น ได้แก่ ก๊าซชีวภาพ (ก๊าซมีเทน) ซึ่งติดไฟหรือเกิดระเบิดขึ้นได้ และก๊าซไข่เน่า (ก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์) ซึ่งมีกลิ่นเหม็น

อัตราค่าเก็บและขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย (เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา, 2557)

ค่าเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่ง ๆ เศษของลูกบาศก์เมตร หรือลูกบาศก์เมตรแรก และลูกบาศก์เมตรต่อ ๆ ไป ลูกบาศก์เมตรละ 100 บาท เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร 50 บาท เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตรให้คิดเท่ากับ 1 ลูกบาศก์เมตร

ค่าเก็บและขยะมูลฝอยประจำเดือนที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่ง ไม่เกิน 500 ลิตร

- วันหนึ่งไม่เกิน 20 ลิตร เดือนละ 25 บาท

- วันหนึ่งเกิน 20 ลิตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ 20 ลิตร หรือเศษของแต่ละ 20 ลิตร เดือนละ 25

บาท

ค่าเก็บและขยะมูลฝอยประจำเดือนที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งเกิน 500 ลิตร ขึ้นไป

- วันหนึ่งไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร เดือนละ 2,000 บาท

- วันหนึ่งเกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บขยะทุก ๆ ลูกบาศก์เมตรหรือเศษของลูกบาศก์เมตร

เดือนละ 2,000 บาท

ขยะประเภทวัสดุก่อสร้าง และกิ่งไม้จากการตัดกิ่งไม้ในอาคารพักอาศัย ซึ่งขยะดังกล่าวเทศบาลไม่สามารถดำเนินการจัดเก็บพร้อมขยะมูลฝอยทั่วไปได้ ทั้งนี้จะทำให้เกิดความเสียหายกับเครื่องกลในรถบรรทุกได้ ดังนั้น หากครัวเรือน หรือบริษัทห้างร้านใด มีขยะประเภท วัสดุก่อสร้าง หรือกิ่งไม้ จะให้เทศบาลทำการจัดเก็บเป็นครั้งคราว ขอให้ยื่นคำร้องให้เทศบาลดำเนินการให้ โดยจะต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราค่าเก็บขนขยะมูลฝอยเป็นครั้งคราว ขึ้นต่ำครั้งละ 150 บาท หากขยะมีปริมาตรเกิน 1 ลูกบาศก์เมตร จะเสียอีกลูกบาศก์เมตร ละ 150 บาท

2.3 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องด้านประสิทธิภาพ

ความหมาย

คทาฐ พรหมายน (2545) ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิภาพในการบริหารงานทางด้านธุรกิจ ในความหมายอย่างแคบว่าหมายถึง การลดต้นทุนในการผลิต และความหมายอย่าง

กว้าง หมายถึงคุณภาพของการมีประสิทธิผล (quality of effectiveness) และความสามารถในการผลิต (competence and capability) และในการดำเนินงานทางด้านธุรกิจที่จะถือว่ามีประสิทธิภาพสูงสุด ก็เพื่อสามารถผลิตสินค้า หรือบริการในปริมาณและคุณภาพที่ต้องการที่เหมาะสมและต้นทุนน้อยที่สุดเพื่อคำนึงถึงสถานการณ์และข้อผูกพันด้านการเงินที่มีอยู่ ดังนั้นแนวความคิดของคำว่า ประสิทธิภาพในด้านธุรกิจมีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ ต้นทุน (cost) คุณภาพ (quality) ปริมาณ (quantity) และวิธีการ (method) ในการผลิต

สถิติ คำลาเตียง (2544) ได้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพ (efficiency) หมายถึง ผลการปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ มวลมนุษย์ และ ได้รับผลกำไรจากการปฏิบัติงานนั้น (human satisfaction and benefit produced) ซึ่งความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจในการบริการให้กับประชาชน โดย พิจารณาจาก

1. การให้บริการอย่างเท่าเทียม (equitable service)
2. การให้บริการอย่างรวดเร็วและทันเวลา (timely service)
3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (ample service)
4. การให้บริการอย่างก้าวหน้า (progression service)

รพี แก้วเจริญ และ ทิตยา สุวรรณะชญ (2510) ได้อธิบายความหมายของ คำว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ความคล่องแคล่วในการปฏิบัติงานให้สำเร็จซึ่งไม่ได้กล่าวถึงปัจจัยนำเข้าหรือความพึงพอใจ

ทิพาวดี เมฆสวรรค์ (2538) ซึ่งให้เห็นว่าประสิทธิภาพในระบบราชการมีความหมายรวมถึงผลผลิตภาพ และ ประสิทธิภาพ โดยประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่วัดได้หลายมิติ ตามแต่วัตถุประสงค์ที่ต้องการพิจารณา คือ

1. ประสิทธิภาพในมิติของค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนของการผลิต (input) ได้แก่ การใช้ทรัพยากรการบริหาร คือ คน เงิน วัสดุ เทคโนโลยี ที่มีอย่างประหยัด คุ่มค่า และ เกิดการสูญเสียน้อยที่สุด
2. ประสิทธิภาพในมิติของกระบวนการการบริหาร (process) ได้แก่ การทำงาน ที่ถูกต้องได้มาตรฐาน รวดเร็ว และใช้เทคโนโลยีที่สะดวกกว่าเดิม
3. ประสิทธิภาพในมิติของผลผลิตและผลลัพธ์ ได้แก่ การทำงานที่มีคุณภาพเกิด ประโยชน์ต่อสังคม เกิดผลกำไร ทันเวลา ผู้ปฏิบัติงานมีจิตสำนึกที่ดีต่อการทำงานและ บริการเป็นที่พอใจของลูกค้า หรือผู้มารับบริการ

ธานีินทร์ สุทธิบุญชู (2543) ได้เสนอ แนวคิดในการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงานภาครัฐโดยศึกษาการปรับปรุงระบบ ราชการของต่างประเทศที่ได้รับการยอมรับว่าประสบความสำเร็จได้ดังนี้

1. ต้องกำหนดแนวทางและเป้าหมายของการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน หมายถึง มุ่งการทำงานที่มีประสิทธิผลยึดถือผลสำเร็จ หรือผลสัมฤทธิ์ของงาน (results) เป็นหลักในการดำเนินงานโดยมุ่งที่ผลลัพธ์ (outcome) โดยมีการประเมินผล และวัดผลสำเร็จของงานอย่างเป็นทางการสามารถตอบสนองและสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้าผู้มารับบริการ ปรับปรุงโครงสร้าง และระบบงานเพื่อขุดเลิกงานที่ซ้ำซ้อน โดยสร้างสรรค์กระบวนการ ทำงานใหม่ ลดขนาดกำลังคน เพื่อลดค่าใช้จ่ายขององค์กรด้านบุคลากร มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจจากระดับบนสู่ระดับเจ้าหน้าที่

2. ระบบการบริหารงานที่จะยึดผลสำเร็จของงาน และผลลัพธ์ขององค์กรเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการรวมทั้งใช้มาตรการจูงใจและให้รางวัลตอบแทนแก่องค์กรที่ประสบความสำเร็จ

สมพงษ์ เกษมสิน (2545) ได้กล่าวถึง แนวคิดของ Harring Emerson ที่เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับหลักการทำงานให้มี ประสิทธิภาพในหนังสือ "The Twelve Principles of Efficiency" ซึ่งได้รับการยกย่อง และกล่าวขานกันมาก หลัก 12 ประการมีดังนี้

1. ทำความเข้าใจและกำหนดแนวคิดในการทำงานให้กระจ่าง
2. ใช้หลักสามัญสำนึกในการพิจารณาความน่าจะเป็นไปได้ของงาน
3. คำปรึกษาแนะนำต้องสมบูรณ์และถูกต้อง
4. รักษาระเบียบวินัยในการทำงาน
5. ปฏิบัติงานด้วยความยุติธรรม
6. การทำงานต้องเชื่อถือได้มีความฉับพลัน มีสมรรถภาพและมีการลงทะเบียน ไว้เป็นหลักฐาน

7. งานควรมีลักษณะแจ้งให้ทราบถึงการดำเนินงานอย่างทั่วถึง
8. งานเสร็จทันเวลา
9. ผลงานได้มาตรฐาน
10. การดำเนินงานสามารถยึดเป็นมาตรฐานได้
11. กำหนดมาตรฐานที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการสอนงานได้
12. ให้บำเหน็จแก่งานที่ดี

2.4 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

ความหมายของการบริหารจัดการ

Peter F Drucker (1954 : 12) ปรมาจารย์ด้านการจัดการได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า การบริหาร คือ การทำให้งานต่าง ๆ ขององค์กรสำเร็จได้ โดยอาศัยคนอื่นเป็นผู้ทำ (Management is Getting Things done Through Other People) และ

Ernest , Dale. (1968 : 43) ; Harold , Koontz and Cyril (1972 : 43) ให้คำจำกัดความของ คำว่า การบริหารหรือการจัดการไว้สอดคล้องกันว่า การบริหารหรือการจัดการ หมายถึง การดำเนินงานของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมกันปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยอาศัยปัจจัยทั้งหลาย ได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่งของ ซึ่งนับว่าเป็นอุปกรณ์ของการจัดการนั้นๆ รวมถึงกระบวนการจัดหน่วยงานและการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ให้การทำงานบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

สมศักดิ์ คงเที่ยง (2542 :1) และ ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ (2542:2) กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลาย ๆ อย่าง ที่บุคคลร่วมกันกำหนดโดยใช้กระบวนการอย่าง มีระบบและใช้ทรัพยากร ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

สมคิด บางโม (2545:59-60) ที่มีความเห็นว่าการจัดการคือศิลปะในการใช้คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ขององค์กร และนอกองค์กร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของการบริหารจัดการที่นักวิชาการให้ไว้ดังกล่าวผู้วิจัยได้ สังเคราะห์และสรุปว่า การบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินงานขององค์กรที่ต้องมีคนตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป ร่วมกันปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยนำปัจจัยทางการบริหารจัดการ ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ มาใช้อย่างเป็นกระบวนการโดยผ่านหน้าที่หลัก คือ การวางแผน การจัดองค์กร การเป็นผู้นำและการควบคุมให้การทำงานบรรลุเป้าหมายร่วมกัน อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจัยหรือทรัพยากรการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการทุกประเภทจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหรือทรัพยากรทางการบริหารจัดการที่สำคัญ ได้แก่ บุคลากร(Man) งบประมาณ (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และการจัดการ (Management) หรือที่เรียกย่อ ๆ ว่า 4M's ถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ใช้ในการบริหาร เพราะการบริหาร จะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย ต้องอาศัยบุคลากรที่มีคุณภาพมีปริมาณเพียงพอ ต้องได้รับ งบประมาณสนับสนุนการดำเนินการเพียงพอ ต้องมีวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับความต้องการของ แผนงานและโครงการและต้องมีระบบการจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพเพื่อให้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด ให้เกิดประโยชน์สูงสุด (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. 2545 : 18)

ธงชัย สันติวงษ์ (2543:7-8) และสมคิด บางโม (2545:61-62) ยังได้กล่าวถึงปัจจัยในการ จัดการที่เป็นมูลเหตุที่สำคัญและผู้บริหารทุกคนต้องสนใจในงานด้านการบริหารจัดการ คือ 1) คน (Man) ทรัพยากรบุคคลที่ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งที่จะก่อผลสำเร็จให้กับกิจการได้ อย่างมาก ทั้งในแง่ของปริมาณและคุณภาพ 2) เครื่องจักร (Machine) คือ เครื่องจักร อุปกรณ์ที่

จัดหาและซื้ออย่างพิถีพิถัน เพื่อใช้ปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า 3) เงินทุน (Money) นับเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้การสนับสนุนในการจัดหาทรัพยากรเพื่อหล่อเลี้ยงและเอื้ออำนวยให้กิจกรรมขององค์กรดำเนินไปโดยไม่ติดขัด และ 4) วัสดุสิ่งของ (Material) ถือเป็นปัจจัยที่มีปริมาณและมูลค่าสูงไม่ต่างไปจากปัจจัยตัวอื่น ๆ เพราะวัตถุดิบและสิ่งของเหล่านี้จะต้องมีการจัดหามาใช้ดำเนินการผลิต

กระบวนการบริหารจัดการ

กระบวนการบริหารจัดการอาจจำแนกในรูปแบบที่แตกต่างจากกัน เช่น

Henri Fayol (1949 : 34) จำแนกกระบวนการบริหารจัดการเป็น 5 หน้าที่ คือ

1) การวางแผนงาน (Planning) 2) การจัดองค์การ (Organizing) 3) การบังคับบัญชา (Commanding) 4) การประสานงาน (Coordinating) และ 5) การควบคุม (Controlling)

ส่วน Gulick, Luther, and L. Urwick (1939 : 13) จำแนกกระบวนการบริหารจัดการเป็น 7 หน้าที่ ประกอบด้วยขั้นตอนที่เรียกกันย่อ ๆ ว่า POSDCORB คือ 1) การวางแผน (Planning) หมายถึง การวางแผนหรือวางโครงการอย่างกว้าง ๆ ว่ามีงานอะไรบ้างที่จะต้องปฏิบัติตามลำดับ พร้อมด้วยวางแผนวิธีปฏิบัติ ระบุวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงานนั้น ๆ ก่อนลงมือปฏิบัติการ 2) การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การจัดรูปโครงสร้างหรือเค้าโครงของการบริหาร โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานย่อยหรือของตำแหน่งต่าง ๆ ของหน่วยงานให้ชัดเจน พร้อมทั้งกำหนดลักษณะและวิธีการติดต่อประสานสัมพันธ์กันตามลำดับชั้นแห่งอำนาจหน้าที่สูงต่ำลดหลั่นกันไป 3) การจัดบุคลากร (Staffing) หมายถึง การบริหารงานบุคคลของหน่วยงาน ตั้งแต่ การแสวงหา การบรรจุ แต่งตั้ง การฝึกอบรมและพัฒนา การบำรุงขวัญ การเลื่อนขั้น ลดชั้น ตลอดจนการพิจารณาให้พ้นจากตำแหน่งงานรวมทั้งการบำรุงรักษาสภาพของการทำงานที่ดีให้มีอยู่ตลอดไป 4) การสั่งการ (Directing) หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการหลังจากที่ได้วิเคราะห์และพิจารณาโดยรอบคอบแล้ว รวมทั้งการติดตามและให้มีการปฏิบัติงานตามคำสั่งนั้นๆ ในฐานะที่ผู้บริหารเป็นผู้นำหรือผู้บังคับบัญชาของหน่วยงาน 5) การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การประสานงานหรือสื่อสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานย่อยหรือตำแหน่งต่าง ๆ ภายในองค์กรให้เข้ากันได้ เพื่อให้งานเดินและเกิดประสิทธิภาพ ไม่มีการทำงานซ้ำซ้อนหรือขัดแย้งกัน ทำให้ทุกหน่วยงานประสานกลมกลืนกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลักขององค์กรร่วมกัน 6) การรายงาน (Reporting) หมายถึง การเสนอรายงานให้ผู้บริหารที่รับผิดชอบต่าง ๆ ทราบความเคลื่อนไหว ความเป็นไปเป็นระยะ ๆ ทั้งผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาได้ทราบความก้าวหน้าของงานของตนอยู่เสมอ การเสนอรายงานจำเป็นต้องมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานมีการวิจัย การประเมินผล และมีการตรวจสอบเป็นระยะๆ เพื่อการปรับปรุงได้ทันทีหรือการปรับปรุงในอนาคต

7) การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การจัดทำงบประมาณการเงิน การวางแผนหรือโครงการใช้จ่ายเงิน การทำบัญชี และการควบคุมดูแลการใช้จ่ายเงินโดยรอบคอบและรัดกุม

2.5 ข้อมูลเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา (เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา, 2557)

เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา ตั้งอยู่ที่ ถนนนเรศวร อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สภาพเป็นเกาะและเคยเป็นที่ตั้งของเมืองหลวงเก่ามาก่อน มีแม่น้ำไหลผ่าน 3 สาย คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสักและแม่น้ำลพบุรี เมื่อก่อสร้างกรุงศรีอยุธยา ได้มีการขุดคูเชื่อมจากหัวรอไปบรรจบแม่น้ำบางกะจะที่บริเวณป้อมเพชร ทำให้ที่ตั้งของตัวเมืองและเทศบาล มีสภาพเป็นเกาะมีแม่น้ำล้อมรอบ ลักษณะดินเป็นดินทรายน้ำซึมได้ง่าย ुकดลงในเขตเทศบาล จึงเก็บน้ำไว้ได้ไม่นาน ในฤดูร้อนน้ำจะแห้ง

เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา มีพื้นที่ 14.84 ตารางกิโลเมตร มีประชากรอาศัยอยู่ 54,876 คน จำนวนครัวเรือน 18,165 ครัวเรือน และยังมีประชากรแฝงและนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวชมโบราณสถานในเขตอุทยานประวัติศาสตร์ อีกเป็นจำนวนมากในแต่ละปีทำให้ในแต่ละวันมีปริมาณขยะเกิดขึ้นจำนวนมากถึงวันละ 70 ตัน

โดยสภาพพื้นที่ของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา มีสภาพเป็นเกาะ และเคยเป็นที่ตั้งของเมืองหลวงเก่ามาก่อน โดยมีแม่น้ำไหลผ่าน 3 สาย คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก และแม่น้ำลพบุรี ทั้งยังเป็นที่ตั้งของแหล่งมรดกโลก และมีระยะทางห่างจากกรุงเทพมหานครเพียง 75 กิโลเมตร ทำให้พื้นที่ในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยาและพื้นที่โดยรอบมีการขยายตัวของกิจการด้านต่าง ๆ เช่น การท่องเที่ยว การอุตสาหกรรม และการอยู่อาศัยของประชากรแฝงเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลใกล้เคียงขอใช้พื้นที่ฝังกลบของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา ซึ่งมีพื้นที่อยู่เพียง 30 ไร่เศษ ทำให้ปัญหาในการกำจัดขยะของเทศบาลมีมากขึ้นจนในปัจจุบันพื้นที่กำจัดขยะของเทศบาลอยู่ในขั้นวิกฤตเป็นอย่างมาก

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บานชื่น นักการเรือน (2551) ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการเก็บขยะของเทศบาล : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองอ้อมน้อย ตำบลอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร” โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการเก็บขยะของเทศบาลเมืองอ้อมน้อย (2) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการเก็บขยะของเทศบาลเมืองอ้อมน้อย จำแนกตามตัวแปรอิสระ และ (3) เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการเก็บขยะของเทศบาลเมืองอ้อมน้อย ผลการวิจัยพบว่า

1) ประชาชนมีทัศนคติต่อการบริหารจัดการเก็บขยะของเทศบาลเมืองอ้อมน้อยโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการเอาใจใส่ต่อหน้าที่ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการตรงต่อเวลา และด้านการสื่อสาร อยู่ในระดับปานกลาง เช่นกัน

2) ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการเก็บขยะของเทศบาลเมืองอ้อมน้อย ด้านการเอาใจใส่ต่อหน้าที่ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการตรงต่อเวลา และด้านการสื่อสารแตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารจัดการเก็บขยะของเทศบาลเมืองอ้อมน้อย ด้านการเอาใจใส่ต่อหน้าที่ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการตรงต่อเวลา และด้านการสื่อสารไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ประชาชนส่วนใหญ่ได้เสนอปัญหา ดังนี้ ถึงขยะไม่เพียงพอ รถบริการเก็บขนขยะมาไม่ตรงตามวันเวลาที่กำหนด สุนัขล้มถึงขยะและคุ้ยเจ็ยขยะ และได้เสนอแนวทางแก้ไข ดังนี้ ควรเพิ่มถึงขยะแจกถุงดำใส่ขยะ ควรเพิ่มวันการเก็บขยะ และควรประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการเลี้ยงสัตว์ให้ประชาชนทราบ

ประหยัด ยะคะนอง (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ทัศนคติของประชาชนที่มีผลต่อการบริการสาธารณะของหน่วยการปกครองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณี เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนทุกกลุ่มอาชีพไม่พอใจต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา โดยมีระดับความไม่พอใจในอัตราที่ใกล้เคียงกัน สาเหตุของการให้บริการไม่ตรงตามความต้องการของประชาชน สรุปได้ว่าเนื่องมาจากปัญหาหลายประการ คือ ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชน ปัญหาด้านการคลัง ปัญหาด้านการควบคุม เทศบาลมีปัญหากับตัวบุคคลและการวางแผนพัฒนา สำหรับแนวทางการแก้ไขปัญหาลำดับนี้คือ ต้องมีการแก้ไขปัญหาร่วมกันทั้งด้านรัฐบาล กระทรวงมหาดไทย และเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลจะต้องมีความจริงจังและจริงจังในการแก้ไขปัญหาลำดับนี้ในทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ

ธานี กิจหารักษ์ (2549) ศึกษาการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลแม่โจ้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาล เพื่อสำรวจความพึงพอใจของประชาชนต่อการกำจัดขยะของเทศบาล และศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาล จากการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของประชาชนต่อการกำจัดขยะของเทศบาลอยู่ในระดับปานกลาง ประชาชนที่มีอาชีพ การศึกษา และรายรับต่างกันมีความพึงพอใจต่างกัน แต่เพศต่างกันไม่ทำให้ความพึงพอใจต่างกัน อุปสรรคในการจัดการขยะของเทศบาลคือ เทศบาลได้รับงบประมาณน้อยในการจัดเก็บขยะ และประชาชนยังไม่มีแยกประเภทของขยะก่อนทิ้ง ทำให้ต้องเสียเวลาในการจัดการขยะก่อนนำไปฝังกลบ

อัญชลี เหล่าชาติพงศ์ (2524) ศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้บริการของศูนย์บริการสาธารณสุข ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ใช้บริการมีความพอใจในการบริการของศูนย์บริการสาธารณสุข ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่รู้จักศูนย์บริการสาธารณสุข เนื่องจากศูนย์ฯ อยู่ใกล้บ้านจึงสะดวก ประหยัดเวลาอีกทั้งค่าบริการไม่แพงส่วนความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของแพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่นั้น ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เห็นว่า แพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ ให้คำแนะนำ และอธิบายข้อสงสัยให้ทราบเสมอ

อรนันท์ กลันทปุระ (2552) ศึกษาขนาดการจัดบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษากรณีบริการเก็บขนและกำจัดขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครสวรรค์ การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทใดจะสามารถจัดบริการเก็บขนและกำจัดขยะมูลฝอยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และขนาดการจัดบริการเก็บขนและกำจัดขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพเป็นเท่าใด โดยใช้กรณีศึกษาเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 30 แห่ง ในจังหวัดนครสวรรค์ ที่จัดบริการเก็บขนและกำจัดขยะมูลฝอย การวิจัยครั้งนี้ได้รับความร่วมมือในการให้ข้อมูลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 24 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 80 ของกรณีศึกษาทั้งหมด การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพและขนาดการจัดบริการเก็บขน และกำจัดขยะมูลฝอย ที่มีประสิทธิภาพ ใช้ข้อมูลทางการเงินการคลังและการปฏิบัติงานการจัดบริการสาธารณะดังกล่าวเฉพาะในปีงบประมาณ 2548 และนำข้อมูลมาคำนวณหาต้นทุนในการจัดบริการ เพื่อวิเคราะห์หาประสิทธิภาพและขนาดการจัดบริการที่มีประสิทธิภาพ โดยในการประยุกต์ใช้วิธีการของต้นทุนนั้น ผู้วิจัยได้จำแนกต้นทุนตามหน้าที่ในการบริหารกิจการหรือหน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็น 2 ประเภท คือ ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการสาธารณะ โดยตรงหรือต้นทุนของหน่วยจัดบริการและต้นทุนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการ โดยตรงหรือต้นทุนของหน่วยสนับสนุนการจัดบริการ

ผลการวิจัย พบว่า เทศบาลนครมีประสิทธิภาพในการจัดบริการเก็บขนและกำจัดขยะมูลฝอยมากที่สุด โดยมีต้นทุนต่อปริมาณขยะมูลฝอย เท่ากับ 466.32 บาทต่อตัน และองค์การบริหารส่วนตำบล มีประสิทธิภาพในการจัดบริการดังกล่าวรองลงมา โดยมีต้นทุน เท่ากับ 935.57 บาทต่อตัน ในขณะที่เทศบาลเมืองมีประสิทธิภาพในการจัดบริการน้อยที่สุด โดยมีต้นทุน เท่ากับ 1,720.52 บาทต่อตัน และเทศบาลตำบลมีต้นทุนการจัดบริการ 1,331.79 บาทต่อตัน ในส่วนของขนาดการจัดบริการเก็บขนและกำจัดขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งพิจารณาจากปริมาณขยะมูลฝอย พบว่า โดยภาพรวม ปริมาณขยะมูลฝอยยิ่งมาก ต้นทุนต่อหน่วยของการจัดบริการดังกล่าวยังมีแนวโน้มลดลง โดยมีขนาดการจัดบริการที่มีประสิทธิภาพหรือประหยัดที่สุด อยู่ที่ปริมาณขยะ 3,001-3,500 ตัน และเมื่อพิจารณาขนาดการจัดบริการที่มีประสิทธิภาพโดยจำแนกตามประเภทขององค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า เทศบาลเมืองมีขนาดการจัดบริการที่มีประสิทธิภาพอยู่ที่ประมาณขยะ 6,001-6,500 ตัน เทศบาลตำบลมีขนาดการจัดบริการที่มีประสิทธิภาพอยู่ที่ประมาณขยะ 2,001-2,500 ตัน และองค์การบริหารส่วนตำบลมีขนาดการจัดบริการที่มีประสิทธิภาพอยู่ที่ประมาณขยะ 1,501-2,000 ตัน จากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า การกระจายอำนาจการจัดบริการด้านการเก็บขนและกำจัดขยะมูลฝอยให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยดำเนินการจะเกิดประสิทธิภาพมากกว่า เทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล และขนาดการจัดบริการดังกล่าวที่มีประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ มีขนาดของปริมาณขยะมูลฝอยที่แตกต่างกันไป ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรร่วมมือกันในการจัดบริการเก็บขนและกำจัดขยะมูลฝอย โดยคำนึงถึงขนาดของปริมาณขยะมูลฝอยที่จะทำให้การจัดบริการมีประสิทธิภาพ หรืออาจจะตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษขึ้นมาใหม่ ให้รับผิดชอบในการเก็บขนและกำจัดขยะมูลฝอยโดยให้ครอบคลุมหลายพื้นที่และใช้ขนาดการจัดบริการที่มีประสิทธิภาพเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

สุจรรยา สุทธิโคตร และ คณะ (2551) ศึกษาเรื่องการบริหารสาธารณะด้านงานสาธารณสุขของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเทศบาลตำบลช่องเม็ก อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาระดับคุณภาพการบริการสาธารณะด้านงานสาธารณสุขของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลช่องเม็ก อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี (2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการบริการสาธารณะของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลช่องเม็ก อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน ในเขตเทศบาลตำบลช่องเม็ก อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี ประชากรผู้ใช้บริการสาธารณะของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลช่องเม็ก อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี รวมจำนวน 350 คน

ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพการบริการสาธารณะด้านงานสาธารณสุขของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเทศบาลตำบลช่องเม็ก อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการบริการสาธารณะด้านงานสาธารณสุขของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ความถี่ในการใช้บริการ และด้านปัจจัยที่ส่งเสริมคุณภาพการให้บริการ ได้แก่ ระบบงานให้บริการ กระบวนการของการให้บริการ พฤติกรรมของผู้ให้บริการ ที่แตกต่างกัน มีผลทำให้มีคุณภาพการบริการสาธารณะด้านงานสาธารณสุขของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการศึกษาวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาได้ดังรูปภาพนี้

ตัวแปรอิสระ

(Independent Variables)

ตัวแปรตาม

(Dependent Variables)

1. ความตรงต่อเวลาในการจัดเก็บขยะ 2. ความพร้อมของอุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะ 3. จำนวนถังขยะที่เพียงพอในแต่ละชุมชน 4. การให้ความรู้ในด้านการคัดแยกขยะแก่ประชาชน 5. การประชาสัมพันธ์เรื่องวัน เวลา สถานที่ในการจัดเก็บขยะในครัวเรือน	ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 1. ด้านบุคลากรและงบประมาณ 2. ด้านเครื่องมือ และระบบในการบริหารจัดการขยะ
--	---

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพ และเพื่อเสนอแนะแนวทางการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้ดียิ่งขึ้น โดยมีรายละเอียดในระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

- 3.1 สมมติฐานในการศึกษา
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.4 วิธีการรวบรวมข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 สมมติฐานในการศึกษา

จากการตรวจสอบเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาได้มีการกำหนดกรอบแนวคิดที่นำไปสู่ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานภายใต้กรอบแนวคิดที่ได้ทบทวนมา ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่ได้รับบริการจัดเก็บขยะตรงเวลาเห็นว่าเทศบาลมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมากกว่าประชาชนที่ได้รับบริการจัดเก็บขยะไม่ตรงเวลา

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่ได้รับบริการจัดเก็บขยะด้วยอุปกรณ์ที่พร้อมและเหมาะสมเห็นว่าเทศบาลมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมากกว่าประชาชนที่ได้รับบริการจัดเก็บขยะด้วยอุปกรณ์ที่ไม่พร้อมและไม่เหมาะสม

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่ได้รับจำนวนถังขยะเพียงพอในชุมชนเห็นว่าเทศบาลมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมากกว่าประชาชนที่ได้รับจำนวนถังขยะไม่เพียงพอในชุมชน

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่ได้รับความรู้ในการคัดแยกขยะเห็นว่าเทศบาลมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมากกว่าประชาชนที่ไม่ได้รับความรู้ในการคัดแยกขยะ

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่ได้รับการประชาสัมพันธ์เรื่องวันเวลาและสถานที่ในการเก็บขยะในครัวเรือนเห็นว่าเทศบาลมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมากกว่าประชาชนที่ไม่ได้รับการประชาสัมพันธ์

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง (Questionnaire) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชน หมายถึง ประชาชนในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป จำนวน 54,415 คน (เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา, 2557) เนื่องจากจำนวนประชากรมีความแน่นอนและมีจำนวนมากจึงเลือกใช้วิธีการกำหนดขนาดตัวอย่างตามสูตรของ Taro Yamane (1973) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N คือ ขนาดประชากร

e คือ คลาดคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดสัดส่วนความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 ดังนั้นเมื่อแทนค่าตามสูตรจะได้ขนาดตัวอย่างดังนี้

$$n = \frac{54,415}{1 + 54,415(0.05)(0.05)}$$

$$n = 397$$

ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดตัวอย่าง 400 คน โดยสำรองร้อยละ 10 รวมเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 440 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้เครื่องมือแบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง (Questionnaire) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ โดยมีคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งแบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการตรงเวลาในการจัดเก็บขยะ ด้านความพร้อมของอุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะ ด้านจำนวนถังขยะในชุมชน ด้านการให้ความรู้ในเรื่องการคัดแยกขยะ และด้านการประชาสัมพันธ์ในเรื่องวัน เวลาและสถานที่ในการจัดเก็บขยะ โดยเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยน้อยที่สุด = 1 , เห็นด้วยน้อย = 2 , เห็นด้วยปานกลาง = 3 , เห็นด้วยมาก = 4 , และเห็นด้วยมากที่สุด = 5

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในด้านบุคลากรและงบประมาณ และด้านเครื่องมือและระบบในการบริหารจัดการขยะ โดยข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยน้อยที่สุด = 1, เห็นด้วยน้อย = 2, เห็นด้วยปานกลาง = 3, เห็นด้วยมาก = 4, และ เห็นด้วยมากที่สุด = 5

3.3.1 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้ศึกษาได้มีการพัฒนาแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือโดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. ศึกษา ทฤษฎีและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดคำถามในแบบสอบถามฉบับร่าง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้
2. สร้างแบบสอบถามให้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการ แล้วนำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ว่าแบบสอบถามนั้นตรงกับเนื้อหาที่ต้องการวัดหรือไม่ และนำไปแก้ไขปรับปรุงให้สมบูรณ์ต่อไป
3. นำแบบสอบถามไปทดสอบ (Pre-test) เพื่อหาความเชื่อมั่นกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะประชากรคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 คน และนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ตัวอย่างมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ดังต่อไปนี้
 - ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.59 ลงไป หมายถึง ค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับต่ำ

- ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.60 – 0.77 หมายถึง ค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับปาน

กลาง

- ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.78 ขึ้นไป หมายถึง ค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

$$\text{สูตร ครอนบาชแอลฟาคือ Cronbach}\alpha = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left(1 - \frac{\sum_{i=1}^k S_i^2}{S_p^2} \right)$$

k = จำนวนข้อของแบบวัด

S_i^2 = ความแปรปรวน (variance) ของข้อ i

S_p^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวม หรือความแปรปรวนระหว่างผู้ตอบ

ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.4.1 ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยแจกแบบสอบถามและรับคืนด้วยตนเองเพื่อชี้แจงและทำความเข้าใจกับผู้ตอบแบบสอบถาม ตลอดจนแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการตอบแบบสอบถาม

3.4.2 นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

3.4.3 นำข้อมูลที่ตรวจสอบเรียบร้อยแล้วมาจัดระเบียบข้อมูล เพื่อเตรียมการสำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS for Windows) ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1. การลงรหัสในแบบสอบถาม
2. จัดทำคู่มือลงรหัส เพื่ออธิบายตัวแปรตามรหัสที่กำหนดไว้
3. แปลงข้อมูลที่ได้ในแบบสอบถามเป็นรหัส (Code) แล้วบันทึกลงในตารางลงรหัส
4. นำข้อมูลจากการลงรหัสใน Coding Form ไปบันทึก
5. กำหนดคำสั่งการใช้ค่าทางสถิติ โดยนำไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป (SPSS for Windows) แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติ
6. การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation)

ตัวแปรและระดับมาตรวัด

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำแบบสอบถามที่ทำการตอบแล้วมาทำการนำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบคำบรรยายประกอบตาราง โดยข้อมูลส่วนใหญ่เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพที่มีระดับมาตรวัด ดังนี้

<u>ตัวแปรอิสระ</u>	<u>ระดับมาตรวัด</u>
- การตรงเวลา	มาตรวัดเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
- ความพร้อมของอุปกรณ์	มาตรวัดเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
- จำนวนถึงขยะ	มาตรวัดเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
- การได้รับความรู้	มาตรวัดเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
- การได้รับการประชาสัมพันธ์	มาตรวัดเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
<u>ตัวแปรตาม</u>	<u>ระดับมาตรวัด</u>
- ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา	มาตรวัดเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากระดับการวัดของตัวแปรเป็นระดับมาตรวัดเรียงลำดับ (Ordinal Scale) และมาตรวัดนามบัญญัติ (Nominal Scale) ผู้ศึกษาจึงใช้สถิติแบบไม่มีพารามิเตอร์ (Nonparametric) ดังนี้

1. สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analytical Statistics) เป็นสถิติที่ใช้บรรยายคุณลักษณะทั่วไปของข้อมูล ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยสถิติ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)

2. สถิติวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inference Statistics) ใช้ทดสอบสมมติฐานเป็นแบบไม่มีพารามิเตอร์ (Nonparametric) ได้แก่

(1) ค่าไคสแควร์ (Chi-Square Test) มีสูตรการคำนวณ ดังนี้ (Sidney Siegel , 1956 : 43)

$$x^2 = \sum \frac{(O - E)^2}{E}$$

x^2	=	ค่าไคสแควร์
O	=	ค่าความถี่ที่ศึกษามาได้
E	=	ค่าความถี่ที่หวังไว้โดยทฤษฎี

โดยค่าไคสแควร์ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ แต่ไม่สามารถกำหนดทิศทางของความสัมพันธ์ได้ใช้สำหรับตัวแปรระดับมาตราเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่อยู่ในรูปของความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย โดยมีตัวแปรแต่ละตัวแบ่งเป็นประเภทหรือกลุ่มย่อย ๆ ตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ กับตัวแปรตาม

ในการแปลความหมายของค่าไคสแควร์ เพื่อทราบว่าตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ ต้องอาศัยตารางค่าไคสแควร์ที่ระดับความมีนัยสำคัญต่าง ๆ และการดูตารางต้องหาค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom) มีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$d.f. = (c-1)(r-1)$$

c = จำนวนตัวแปรที่เป็นช่องตั้ง (Column)

r = จำนวนตัวแปรที่เป็นแถว (Row)

โดยการแปลความหมาย ได้กำหนดระดับความเชื่อมั่น 95 % (ระดับนัยสำคัญที่ .05) ซึ่งหมายความว่า

ถ้าค่านัยสำคัญทางสถิติ น้อยกว่า .05 หมายความว่า ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม หรือตัวแปร 2 ตัวไม่เป็นอิสระต่อกัน

ถ้าค่านัยสำคัญทางสถิติ มากกว่า .05 หมายความว่า ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม หรือตัวแปร 2 ตัวเป็นอิสระต่อกัน

(2) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Gamma มีสูตรการคำนวณมีดังนี้ ((James a Davis (1971). Elementary Survey Analysis Prentice, Inc., Englewood Cliffs, New Jersey : 75)

$$\text{Gamma} = \frac{\sum CP - \sum IP}{\sum CP + \sum IP}$$

CP = คู่ที่สอดคล้องกัน (Consistent Pair)

IP = คู่ที่ไม่สอดคล้องกัน (Inconsistent Pair)

โดย Gamma ใช้อธิบายเกี่ยวกับทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามว่ามีความสัมพันธ์กันในทิศทางใด ซึ่งจะพิจารณาจากเครื่องหมายของค่า Gamma ประกอบด้วย ค่าบวกและค่าลบ โดยพิจารณาได้ดังนี้

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Gamma เป็นลบ แสดงว่า ตัวแปรทั้ง 2 ตัว มีทิศทางความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้าม กล่าวคือ ถ้าตัวแปรหนึ่งมีค่าสูงตัวแปรอีกตัวจะมีค่าต่ำ

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Gamma เป็นบวก แสดงว่า ตัวแปรทั้ง 2 ตัว มีทิศทางความสัมพันธ์ในทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าตัวแปรตัวหนึ่งมีค่าสูงตัวแปรอีกตัวจะมีค่าสูงด้วย หรือถ้าตัวแปรตัวหนึ่งมีค่าต่ำตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะมีค่าต่ำด้วย

ส่วนการพิจารณาระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามนั้น พิจารณาได้ ดังนี้ (James a Davis (1971). Elementary Survey Analysis Prentice, Inc., Englewood Cliffs, New Jersey : 49)

<u>ค่า Gamma</u>	<u>ระดับความสัมพันธ์</u>
0.70 ขึ้นไป	มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับสูง
0.50 – 0.69	มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับค่อนข้างสูง
0.30 – 0.49	มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง
0.10 – 0.29	มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับค่อนข้างต่ำ
0.01 – 0.09	มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับต่ำ
0.00	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
-0.01 – -0.09	มีความสัมพันธ์กันเชิงลบในระดับต่ำ
-0.10 – -0.29	มีความสัมพันธ์กันเชิงลบในระดับค่อนข้างต่ำ
-0.30 – -0.49	มีความสัมพันธ์กันเชิงลบในระดับปานกลาง
-0.50 – -0.69	มีความสัมพันธ์กันเชิงลบในระดับค่อนข้างสูง
-0.70 ขึ้นไป	มีความสัมพันธ์กันเชิงลบในระดับสูง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเพื่อเสนอแนะแนวทางและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ดียิ่งขึ้น โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรจำนวน 400 คน ได้นำคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และสถานภาพสมรส
- 4.2 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- 4.3 ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- 4.4 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร
- 4.5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และสถานภาพสมรส
ตารางที่ 1 แสดงร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

	รายละเอียด	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	154	38.50
	หญิง	246	61.50
อายุ			
	18-30 ปี	34	8.50
	31-40 ปี	168	42.00
	41-50 ปี	101	25.25
	51 ปี ขึ้นไป	97	24.25
การศึกษา			
	ประถมศึกษา-มัธยมศึกษา	56	14.00
	ปวช.-ปวส.	84	21.00
	ปริญญาตรี	191	47.75
	ปริญญาโท	43	10.75
	อื่น ๆ	26	6.50
อาชีพ			
	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	129	32.25
	พนักงานบริษัทเอกชน	86	21.50
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	128	32.00
	อื่น ๆ	51	11.3
รายได้			
	ต่ำกว่า 10,000 บาท	97	24.25
	10,001-20,000 บาท	114	28.50
	20,001-30,000 บาท	127	31.75
	ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป	62	15.50

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	154	38.50
หญิง	246	61.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านเพศ พบว่า ประชาชน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 61.50 และเป็นเพศชาย จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 คน แสดงให้เห็นว่าประชากรในเทศบาล มีประชากรเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลด้านสถิติประชากรของประเทศไทย

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระดับอายุ

ระดับอายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 – 30 ปี	34	8.50
31 - 40 ปี	168	42.00
41 - 50 ปี	101	25.25
51 ปี ขึ้นไป	97	24.25
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 3 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระดับอายุ พบว่า ประชากร ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 31- 40 ปีเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00 รองลงมาคือ อายุ 41- 50 ปี จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.25 อายุตั้งแต่ 51ปี ขึ้นไป มีจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.25 และอายุระหว่าง 18 - 30 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 ทั้งนี้เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่เป็นประชากรที่อยู่ในวัยทำงาน จึงอยู่ในช่วงอายุ 31 - 50 ปีเป็นจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา-มัธยมศึกษา	56	14.00
ปวช-ปวส	84	21.00
ปริญญาตรี	191	47.75
ปริญญาโท	43	10.75
อื่น ๆ	26	6.50
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระดับการศึกษา พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.75 รองลงมาคือมีระดับการศึกษา ระดับ ปวช. – ปวส. จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 และมีระดับการศึกษาอื่น ๆ เช่น ระดับปริญญาเอก มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.75 ทั้งนี้เนื่องจากอายุของประชากรส่วนใหญ่อยู่ในวัย 31 - 50 ปี และประกอบอาชีพรับราชการหรือค้าขายเป็นส่วนใหญ่จึงมีระดับการศึกษาตั้งแต่ ปวช. – ปริญญาตรี ส่วนระดับการศึกษาระดับประถมและมัธยมศึกษา นั้นมีจำนวนน้อยเนื่องประชากรส่วนใหญ่มีโอกาสทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	129	32.25
พนักงานบริษัทเอกชน	86	21.50
ค้าขายและประกอบธุรกิจส่วนตัว	128	32.00
อื่น ๆ	57	14.25
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านอาชีพ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 รองลงมาคือ มีอาชีพค้าขายและประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 และมีอาชีพอื่น ๆ เช่น อาชีพเกษตรกรและรับจ้างทั่วไปมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25 แสดง

ให้เห็นว่าประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขายหรือรับราชการเนื่องจากในบริเวณเทศบาลเป็นที่ตั้งของหน่วยงานราชการเป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านรายได้

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	97	24.25
10,000-20,000 บาท	114	28.50
20,001 – 30,000 บาท	127	31.75
ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป	62	15.50
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 6 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านรายได้ต่อเดือนพบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 รองลงมาคือมีรายได้ต่อเดือน 10,000 - 20,000 บาท จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 และมีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการหรือค้าขาย และได้ประกอบอาชีพมาเป็นเวลานาน จึงมีรายรับอยู่ในระดับ 10,000 – 30,000 บาทส่วนประชากรรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทนั้นมีจำนวนน้อย เนื่องจากค่าครองชีพที่เขตเทศบาลสูงรายได้ประชากรส่วนใหญ่จึงสูงกว่าระดับ 10,000 บาทขึ้นไป

4.2 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านความตรงต่อเวลาในการให้บริการ

ความตรงต่อเวลาในการให้บริการ	จำนวนและร้อยละของความเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
เทศบาลมีกำหนดการเก็บขยะที่แน่นอน	4 (1.00)	183 (45.75)	103 (25.75)	81 (20.25)	29 (7.25)
พนักงานของเทศบาลมาทำการเก็บขยะตามเวลาที่กำหนดไว้ทุกครั้ง	54 (13.50)	127 (31.75)	149 (37.25)	26 (6.50)	44 (11.00)
เทศบาลมีการประชาสัมพันธ์กำหนดการเก็บขยะที่แน่นอนให้ท่านทราบ	12 (3.00)	58 (14.50)	159 (39.75)	133 (33.25)	38 (9.50)

จากตารางที่ 7 พบว่าปัจจัยด้านความตรงต่อเวลาในการให้บริการ สามารถแยกพิจารณาได้ ดังนี้ เทศบาลมีกำหนดการเก็บขยะที่แน่นอน พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับน้อย เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.75 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.75 และมีความเห็นด้วยระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

พนักงานของเทศบาลมาทำการเก็บขยะตามเวลาที่กำหนดไว้ทุกครั้ง พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยระดับปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 37.25 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับน้อย จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 และมีความเห็นด้วยระดับมาก มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50

เทศบาลมีการประชาสัมพันธ์กำหนดการเก็บขยะที่แน่นอนให้ท่านทราบ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยระดับปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.75 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับมาก จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25 และมีความเห็นด้วยระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัย ด้านความพร้อมของอุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะ

ความพร้อมของอุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะ	จำนวนและร้อยละของระดับความเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
อุปกรณ์ที่ใช้จัดเก็บขยะมีจำนวนเพียงพอและเหมาะสม	69 (17.25)	177 (44.25)	107 (26.75)	24 (6.00)	23 (5.75)
อุปกรณ์ที่ใช้จัดเก็บขยะได้รับการดูแลรักษาพร้อมใช้งาน	38 (9.50)	87 (21.75)	174 (43.50)	68 (17.00)	33 (8.25)
อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดเก็บขยะมีความทันสมัยเหมาะสมสำหรับขยะแต่ละประเภท	88 (22.00)	154 (38.50)	112 (28.00)	32 (8.00)	14 (3.50)

จากตารางที่ 8 พบว่า ปัจจัยด้านความพร้อมของอุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะ สามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

อุปกรณ์ที่ใช้จัดเก็บขยะมีจำนวนเพียงพอและเหมาะสม พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยระดับน้อยเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.25 รองลงมาคือมี

ความเห็นด้วย ระดับปานกลาง จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 และมีความเห็นด้วย ระดับมากที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75

อุปกรณ์ที่ใช้จัดเก็บขยะได้รับการดูแลรักษาพร้อมใช้งาน พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับน้อย จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.75 และมีความเห็นด้วยระดับมากที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25

อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดเก็บขยะมีความทันสมัยเหมาะสมสำหรับขยะแต่ละประเภท พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับน้อย เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 รองลงมาคือมีความเห็นด้วย ระดับปานกลาง จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 และมีความเห็นด้วย ระดับมากที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัย ด้านจำนวนถังขยะ

ด้านจำนวนถังขยะ	จำนวนและร้อยละของระดับความเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
พนักงานเก็บขยะดำเนินการทำความสะอาดและนับจำนวนถังขยะทุกครั้งเมื่อทำการเก็บ	18 (4.50)	182 (45.50)	124 (31.00)	50 (12.50)	26 (6.50)
พนักงานเก็บขยะมีการนับจำนวนถังขยะที่ทางเทศบาลได้จัดให้บริเวณทางเท้าทุกครั้งที่มีการปฏิบัติหน้าที่	21 (5.25)	186 (46.50)	129 (32.25)	39 (9.75)	25 (6.25)
จำนวนถังขยะมีความเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน	14 (3.50)	167 (41.75)	133 (33.25)	37 (9.25)	49 (12.25)

จากตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของความเห็นด้านจำนวนถังขยะ สามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

พนักงานเก็บขยะมีการทำความสะอาดถังขยะหลังการจัดเก็บทุกครั้ง พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับน้อยเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50 รองลงมาคือมีความเห็นด้วย ระดับปานกลาง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 และมีความเห็นด้วย ระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50

พนักงานเก็บขยะมีการทำความสะอาดบริเวณทางเท้าที่วางถังขยะทุกครั้ง พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับน้อย เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50

รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 และมีความเห็นด้วยระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25

จำนวนถึงขะมีความเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับน้อย เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.75 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25 และมีความเห็นด้วย ระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัย ด้านการให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการจัดการขยะ

การให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการจัดการขยะ	จำนวนและร้อยละของความเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
เทศบาลมีการเปิดอบรมเกี่ยวกับการจัดการขยะให้แก่ประชาชนเป็นประจำ	4 (1.00)	183 (45.75)	103 (25.75)	81 (20.25)	29 (7.25)
เทศบาลมีการออกตรวจและให้ความรู้เกี่ยวกับการคัดแยกขยะเป็นประจำ	54 (13.50)	127 (31.75)	149 (37.25)	26 (6.50)	44 (11.00)
เทศบาลมีโครงการอบรมการกำจัดขยะที่ถูกต้องให้แก่ประชาชนเป็นประจำ	12 (3.00)	58 (14.50)	159 (39.75)	133 (33.25)	38 (9.50)

จากตารางที่ 10 พบว่าปัจจัยด้านการให้ความรู้ในด้านการจัดการขยะแก่ประชาชน สามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

เทศบาลมีการเปิดอบรมเกี่ยวกับการจัดการขยะให้แก่ประชาชนเป็นประจำ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับน้อยเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.75 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.75 และมีความเห็นด้วยระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

เทศบาลมีการออกตรวจและให้ความรู้เกี่ยวกับการคัดแยกขยะเป็นประจำ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยระดับปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 37.25 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับน้อย จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 และมีความเห็นด้วยระดับมาก มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50

เทศบาลมีโครงการอบรมการกำจัดขยะที่ถูกต้องให้แก่ประชาชนเป็นประจำ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยระดับปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 159 คน คิดเป็น

ร้อยละ 39.75 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับมาก จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25 และมีความเห็นด้วยระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัย ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการขยะ

การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการขยะ	จำนวนและร้อยละของระดับความเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
เทศบาลได้จัดทำแผนปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการขยะที่ถูกต้องแจกให้ประชาชน	69 (17.25)	177 (44.25)	107 (26.75)	24 (6.00)	23 (5.75)
เทศบาลได้มีการติดบอร์ดประชาสัมพันธ์ขั้นตอนและวิธีการในการกำจัดขยะแต่ละประเภทที่สำนักงานเทศบาล	38 (9.50)	87 (21.75)	174 (43.50)	68 (17.00)	33 (8.25)
เจ้าหน้าที่ของเทศบาลสามารถตอบคำถามในเรื่องการกำจัดขยะได้หากประชาชนมีข้อสงสัยและสอบถาม	88 (22.00)	154 (38.50)	112 (28.00)	32 (8.00)	14 (3.50)

จากตารางที่ 11 พบว่า ปัจจัย ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการขยะ สามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

เทศบาลได้จัดทำแผนปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการขยะที่ถูกต้องแจกให้ประชาชน พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยระดับน้อยเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.25 รองลงมาคือมีความเห็นด้วย ระดับปานกลาง จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 และมีความเห็นด้วย ระดับมากที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75

เทศบาลได้มีการติดบอร์ดประชาสัมพันธ์ขั้นตอนและวิธีการในการกำจัดขยะแต่ละประเภทที่สำนักงานเทศบาล พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับน้อย จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.75 และมีความเห็นด้วยระดับมากที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25

เจ้าหน้าที่ของเทศบาลสามารถตอบคำถามในเรื่องการกำจัดขยะได้หากประชาชนมีข้อสงสัยและสอบถาม พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับน้อย เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 รองลงมาคือมีความเห็นด้วย ระดับปานกลาง จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 และมีความเห็นด้วย ระดับมากที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

4.3 ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของประสิทธิภาพ ด้านบุคลากรและงบประมาณ

ด้านบุคลากรและงบประมาณ	จำนวนและร้อยละของระดับเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
เทศบาลมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมมาทำงานในด้านการจัดการขยะ	18 (4.50)	182 (45.50)	124 (31.00)	50 (12.50)	26 (6.50)
เทศบาลมีจำนวนบุคลากรที่เพียงพอในการทำงานด้านการจัดการขยะ	21 (5.25)	186 (46.50)	129 (32.25)	39 (9.75)	25 (6.25)
เทศบาลมีการกำหนดงบประมาณที่เหมาะสมและเพียงพอในการจัดการขยะ	14 (3.50)	167 (41.75)	133 (33.25)	37 (9.25)	49 (12.25)
เทศบาลมีการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการจัดการขยะอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ	26 (6.50)	177 (44.25)	129 (32.25)	66 (16.50)	2 (0.50)

จากตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของประสิทธิภาพ ด้านบุคลากรและงบประมาณ สามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

เทศบาลมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมมาทำงานในด้านการจัดการขยะ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับน้อยเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 และมีความเห็นด้วยระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50

เทศบาลมีจำนวนบุคลากรที่เพียงพอในการทำงานด้านการจัดการขยะ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยระดับน้อย เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 รองลงมาคือมีความเห็นด้วย ระดับปานกลาง จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 และมีความเห็นด้วยระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25

เทศบาลมีการกำหนดงบประมาณที่เหมาะสมและเพียงพอในการจัดการขยะ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับน้อย เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.75 รองลงมาคือมีความเห็นด้วย ระดับปานกลาง จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25 และมีความเห็นด้วย ระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

เทศบาลมีการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการจัดการขยะอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยระดับน้อย เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.25 รองลงมาคือมีความเห็นด้วย ระดับปานกลาง จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 และมีความเห็นด้วย ระดับมากที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของประสิทธิภาพ ด้านเครื่องมือและระบบในการบริหารจัดการขยะ

ด้านเครื่องมือและระบบในการบริหารจัดการ ขยะ	จำนวนและร้อยละของระดับความเห็น				
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด
เทศบาลมีคู่มือในการบริหารจัดการขยะ /การ คัดแยกขยะ แจกให้ประชาชน	18 (4.50)	182 (45.50)	124 (31.00)	50 (12.50)	26 (6.50)
เทศบาลมีโรงงานกำจัดขยะที่เพียงพอต่อ จำนวนขยะในแต่ละวัน	21 (5.25)	186 (46.50)	129 (32.25)	39 (9.75)	25 (6.25)
เทศบาลมีวิธีการคัดแยก และกำจัดขยะอย่าง เหมาะสมและสามารถกำจัดขยะได้หมด	14 (3.50)	167 (41.75)	133 (33.25)	37 (9.25)	49 (12.25)

จากตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของประสิทธิภาพ ด้านเครื่องมือและระบบในการบริหารจัดการขยะ สามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

เทศบาลมีคู่มือในการบริหารจัดการขยะ /การคัดแยกขยะ แจกให้ประชาชน พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับน้อยเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50 รองลงมาคือมีความเห็นด้วย ระดับปานกลาง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 และมีความเห็นด้วย ระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50

เทศบาลมีโรงงานกำจัดขยะที่เพียงพอต่อจำนวนขยะในแต่ละวัน พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยระดับน้อย เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 และมีความเห็นด้วยระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 21คน คิดเป็นร้อยละ 5.25

เทศบาลมีวิธีการคัดแยก และกำจัดขยะอย่างเหมาะสมและสามารถกำจัดขยะได้หมด พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยระดับน้อย เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.75 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25 และมีความเห็นด้วย ระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

ผู้วิจัยได้นำคะแนนประสิทธิภาพในด้านบุคลากร งบประมาณ เครื่องมือและระบบในการบริหารจัดการขยะนำมาจัดระดับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยดังตารางที่ 13 ต่อไปนี้

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของคะแนนประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ

คะแนน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวนสะสม	ร้อยละสะสม
16	59	14.75	59	14.75
18	47	11.75	106	26.50
21	31	7.75	137	34.25
22	39	9.75	176	44.00
23	17	4.25	193	48.25
24	23	5.75	216	54.00
26	23	5.75	239	59.75
27	53	13.25	292	73.00
28	14	3.50	306	76.50
29	28	7.00	334	83.50
30	11	2.75	345	86.25
31	37	9.25	382	95.50
32	15	3.75	397	99.25
33	3	0.75	400	100.00
รวม	400	100		

จากตารางที่ 14 พบว่า ประชากร มีคะแนนประสิทธิภาพในการจัดเก็บขยะมูลฝอยโดยรวม ในระดับคะแนน 16 - 23 คะแนน มีจำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.25 เป็นระดับประสิทธิภาพน้อย และ ระดับคะแนน 24-33 คะแนนมีจำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.75 เป็นระดับประสิทธิภาพมาก ซึ่งจะนำระดับประสิทธิภาพนี้ไปในการพิสูจน์สมมติฐานต่อไป

4.4 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร

การศึกษาในส่วนนี้ ผู้ศึกษาจะทำการทดสอบสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ จำนวน 5 สมมติฐาน

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ

1. ความตรงต่อเวลาในการจัดเก็บขยะ
2. ความพร้อมของอุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะ
3. จำนวนถังขยะที่เพียงพอในแต่ละชุมชน
4. การให้ความรู้ในด้านการคัดแยกขยะแก่ประชาชน
5. การประชาสัมพันธ์เรื่องวัน เวลา สถานที่ในการจัดเก็บขยะในครัวเรือน

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือระดับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่ได้รับบริการจัดเก็บขยะตรงเวลาเห็นว่าเทศบาลมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมากกว่าประชาชนที่ได้รับบริการจัดเก็บขยะไม่ตรงเวลา

ตารางที่ 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการจัดเก็บขยะตรงเวลากับประสิทธิภาพในการจัดเก็บขยะ
 มวลฝอย

ความตรงต่อเวลาในการจัดเก็บขยะ	ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ		รวม	Chi-Square	Sig.	Gamma	Sig.
	น้อย	มาก					
ตรงเวลาน้อย	198 (49.50)	49 (12.25)	247 (61.75)	5.98	≤.001	.13	≤.001
ตรงเวลามาก	55 (13.75)	98 (24.50)	153 (38.25)				
รวม	193 (48.25)	207 (51.75)	400 (100.0)				

n=400

จากตารางที่ 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการจัดเก็บขยะตรงเวลากับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ

ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างการจัดเก็บขยะตรงเวลากับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ค่า Chi-Square เท่ากับ 5.98 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ น้อยกว่าหรือเท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

แสดงว่า ปัจจัยด้านการตรงต่อเวลาในการจัดเก็บขยะมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1

จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Gamma ระหว่างตัวแปรด้านการตรงต่อเวลาในการจัดเก็บขยะมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ ได้ค่าสัมพัทธ์ เท่ากับ .13 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่าหรือ เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวก ไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ตัวแปรด้านการตรงต่อเวลาในการจัดเก็บขยะมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Haring Emerson (สมพงษ์ เกษมสิน 2545) ได้กล่าวถึง ที่เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับหลักการทำงานให้มี ประสิทธิภาพในหนังสือ "The Twelve Principles of Efficiency" ซึ่งได้รับการยกย่อง และกล่าวขานกันมาก หลัก 12 ประการมีดังนี้ 1. ทำความเข้าใจ และกำหนดแนวคิดในการทำงานให้กระจ่าง 2. ใช้หลักสามัญสำนึกในการพิจารณาความน่าจะเป็นไปได้ของงาน 3. คำปรึกษาแนะนำต้องสมบูรณ์และถูกต้อง 4. รักษาระเบียบวินัยในการทำงาน 5. ปฏิบัติงานด้วยความยุติธรรม 6. การทำงานต้องเชื่อถือได้มีความฉับพลัน มีสมรรถภาพและมีการลงทะเบียช ไว้เป็นหลักฐาน 7. งานควรมีลักษณะแจ้งให้ทราบถึงการดำเนินงานอย่างทั่วถึง 8. งานเสร็จทันเวลา 9. ผลงานได้มาตรฐาน 10. การดำเนินงานสามารถยึดเป็นมาตรฐานได้ 11. กำหนดมาตรฐานที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแก่งอนงานได้ 12. ให้บำเหน็จแก่งานที่ดี และยังสอดคล้องกับแนวคิด สถิต คำลาเลียง (2544) ได้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพ (efficiency) หมายถึง ผลการปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ มวลมนุษย์ และได้รับผลกำไรจากการปฏิบัติงานนั้น (human satisfaction and benefit produced) ซึ่งความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจในการบริการให้กับประชาชน โดย พิจารณาจาก

1. การให้บริการอย่างเท่าเทียม (equitable service)
2. การให้บริการอย่างรวดเร็วและทันเวลา (timely service)
3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (ample service)
4. การให้บริการอย่างก้าวหน้า (progression service)

อย่างไรก็ตาม ยูวัฒน์ พุทธิเมธิ, 2558 กล่าวว่า ระบบเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอยพื้นที่ให้บริการเก็บขนขยะมูลฝอย ของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยาครอบคลุมพื้นที่อาณาเขตของพื้นที่เทศบาลทั้งหมด โดยมีครัวเรือนที่ได้รับการบริการเก็บขนขยะมูลฝอยจากเทศบาลประมาณ 10,829 หลังคาเรือน ถึงพักขยะมูลฝอย เทศบาลใช้ถังพลาสติกขนาด 240 ลิตร จำนวน 500 ใบซึ่งเป็นแบบถังเดี่ยวทิ้งขยะรวมทุกประเภท และปัจจุบันเทศบาลมีรถเก็บขนขยะมูลฝอย จำนวน 12 คัน ซึ่งมีความเพียงพอต่อการบริการแก่ประชาคม

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่ได้รับบริการจัดเก็บขยะด้วยอุปกรณ์ที่พร้อมและเหมาะสมเห็นว่าเทศบาลมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมากกว่าประชาชนที่ได้รับบริการจัดเก็บขยะด้วยอุปกรณ์ที่ไม่พร้อมและไม่เหมาะสม

ตารางที่ 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมของอุปกรณ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ

n =400

ความพร้อม และความ เหมาะสมของ อุปกรณ์	ประสิทธิภาพในการ บริหารจัดการขยะ		รวม	Chi- Square	Sig.	Gamma	Sig.
	น้อย	มาก					
อุปกรณ์ไม่ พร้อมและไม่ เหมาะสม	50 (12.50)	19 (4.75)	69 (17.25)	9.54	≤.001	.34	≤.001
อุปกรณ์พร้อม และเหมาะสม	128 (32.00)	203 (50.75)	331 (82.75)				
รวม	178 (44.50)	222 (55.50)	400 (100.0)				

จากตารางที่ 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมของอุปกรณ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ

ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างความพร้อมของอุปกรณ์กับประสิทธิภาพในการจัดเก็บขยะ ได้ค่า Chi-Square เท่ากับ 9.54 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่าหรือเท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า ปัจจัยด้านความพร้อมของอุปกรณ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมีความสัมพันธ์กัน จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2

จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Gamma ระหว่างตัวแปรความพร้อมของอุปกรณ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะได้ค่าสัมพัทธ์ เท่ากับ .34 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ น้อยกว่าหรือเท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวก ไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ตัวแปรความพร้อมของอุปกรณ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมีความสัมพันธ์กันจริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทิวาดี เมฆสุวรรณค์ (2538) ซึ่งให้เห็นว่าประสิทธิภาพในระบบราชการมี ความหมาย

รวมถึงผลิตภาพ และประสิทธิภาพ โดยประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่วัดได้หลายมิติ ตามแต่วัตถุประสงค์ที่ต้องการพิจารณา คือ

1. ประสิทธิภาพในมิติของค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนของการผลิต (input) ได้แก่ การใช้ทรัพยากรการบริหาร คือ คน เงิน วัสดุ เทคโนโลยี ที่มีอย่างประหยัด คุ่มค่า และ เกิดการสูญเสียน้อยที่สุด
2. ประสิทธิภาพในมิติของกระบวนการการบริหาร (process) ได้แก่ การทำงาน ที่ถูกต้องได้มาตรฐาน รวดเร็ว และใช้เทคโนโลยีที่สะดวกกว่าเดิม
3. ประสิทธิภาพในมิติของผลผลิตและผลลัพธ์ ได้แก่ การทำงานที่มีคุณภาพเกิดประโยชน์ต่อสังคม เกิดผลกำไร ทนเวลา ผู้ปฏิบัติงานมีจิตสำนึกที่ดีต่อการทำงานและ บริการเป็นที่พอใจของลูกค้า หรือผู้มารับบริการ

อย่างไรก็ตาม เสาวลักษณ์ กุ์เจริญประสิทธิ์และสุมาลี พุ่มภิญโญ, 2559 ได้ศึกษาในเรื่องทัศนคติของครีวเรือนในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา ต่อการจัดการขยะแบบ 3Rs พบว่า ทุกกลุ่มอาชีพเห็นว่าขยะเป็นปัญหาใหญ่ และรู้วิธีการคัดแยกและการจัดการขยะในครัวเรือน ทุกกลุ่มอาชีพ โดยเฉพาะอาชีพค้าขาย เห็นว่าการจัดการคัดแยกขยะเป็นเรื่องยาก เนื่องจากการคัดแยกขยะบางครั้งก็ทำให้เสียเวลาทำมาหากิน เนื่องจากตนเองต้องหาเช่ากินค่า และต้องเตรียมของ เพื่อค้าขาย บางส่วนมองว่า การคัดแยกขยะเป็นเรื่องยุ่งยากเกินจำเป็นและแม้จะทราบว่าจะคัดแยกแล้วจะช่วยลดขยะในกองใหญ่แต่บางคนไม่คิดเช่นนั้น กลับมองว่าแม้จะทิ้งขยะแยกประเภท แต่สุดท้ายรถเก็บขยะของเทศบาลก็นำไปทิ้งรวมอยู่ดี บางส่วนให้ข้อมูลว่าขยะบางประเภทต้องเก็บรวบรวมไว้ให้ได้ปริมาณมากก่อนนำไปขาย เช่น หนังสือพิมพ์ ขวดพลาสติก ถ่านไฟฉายหรือสิ่งที่เป็นขยะอันตรายอื่นๆ ซึ่งต้องใช้พื้นที่ในครัวเรือนมาจัดเก็บ บางบ้านที่มีเนื้อที่ไม่มากนักก็ไม่มีความสะดวก ดังนั้น จึงเห็นได้ว่างานวิจัยดังกล่าวสอดคล้องงานผลการวิจัยในข้างต้น

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่ได้รับจำนวนถึงขยะเพียงพอในชุมชนเห็นว่าเทศบาลมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมากกว่าประชาชนที่ได้รับจำนวนถึงขยะไม่เพียงพอในชุมชน

ตารางที่ 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนถึงขยะในชุมชนกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ

n=400

จำนวนถึงขยะในชุมชน	ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ		รวม	Chi-Square	Sig.	Gamma	Sig.
	น้อย	มาก					
	ไม่เพียงพอ	135 (33.75)					
เพียงพอ	82 (20.50)	118 (29.50)	200 (50.00)				
รวม	217 (54.25)	183 (45.75)	400 (100.0)				

จากตารางที่ 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนถึงขยะในชุมชนกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ

ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างจำนวนถึงขยะในชุมชนกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะได้ค่า Chi-Square เท่ากับ 8.63 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่าหรือเท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า ปัจจัยด้านจำนวนถึงขยะในชุมชนกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ มีความสัมพันธ์กันจริง จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3 จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Gamma ระหว่างจำนวนถึงขยะในชุมชนกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะได้ค่าสัมพันธ์ เท่ากับ .57 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ น้อยกว่าหรือเท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวก ไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ตัวแปรจำนวนถึงขยะในชุมชนกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมีความสัมพันธ์กันจริง ซึ่งสอดคล้องแนวคิดของธงชัย สันติวงษ์ (2543:7-8) และสมคิด บางโม (2545:61-62) ยังได้กล่าวถึงปัจจัยในการจัดการที่เป็นมูลเหตุที่สำคัญและผู้บริหารทุกคนต้องสนใจในงานด้านการบริหารจัดการ คือ 1) คน (Man) ทรัพยากรบุคคลที่ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งที่จะก่อผลสำเร็จให้กับกิจการได้อย่างมาก ทั้งนี้ในแง่ของปริมาณและคุณภาพ 2) เครื่องจักร (Machine) คือ เครื่องจักร อุปกรณ์ที่จัดหาและซื้ออย่างพิถีพิถัน เพื่อใช้ปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า 3) เงินทุน (Money) นับเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้การสนับสนุนในการจัดหาทรัพยากรเพื่อ

หล่อเลี้ยงและเอื้ออำนวยให้กิจกรรมขององค์กรดำเนินไปโดยไม่ติดขัด และ 4) วัสดุสิ่งของ (Material) ถือเป็นปัจจัยที่มีปริมาณและมูลค่าสูงไม่ต่างไปจากปัจจัยตัวอื่น ๆ เพราะวัตถุดิบและสิ่งของเหล่านี้จะต้องมีการจัดหามาใช้ดำเนินการผลิต

ทั้งนี้ จากงานวิจัยของ พนิศา สังเวียนและวันเพ็ญ เจริญตระกูลปีติ ได้กล่าวถึง การจัดการทางเทศบาลพระนครศรีอยุธยา ที่ยังไม่มีพื้นที่ที่รองรับได้อีกและที่ผ่านมาก็ใช้วิธีการกองรวมกันไว้ซึ่งไม่มีวิธีการจัดการขยะอย่างถูกวิธี โดยเฉพาะขยะจากแหล่งที่พักอาศัยตามบ้านเรือน ซึ่งไม่ได้สอดคล้องจากผลการดำเนินงานวิจัยข้างต้น

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่ได้รับความรู้ในการคัดแยกขยะเห็นว่าเทศบาลมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมากกว่าประชาชนที่ไม่ได้รับความรู้ในการคัดแยกขยะ

ตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการให้ความรู้ในการคัดแยกขยะกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ

ความรู้ในการ คัดแยกขยะ	ประสิทธิภาพในการ บริหารจัดการขยะ		รวม	Chi- Square	Sig.	Gamma	Sig.
	น้อย	มาก					
	ไม่ได้รับความรู้	188 (47.00)	76 (19.00)	264 (66.00)	8.48	≤.001	.73
ได้รับความรู้	65 (16.25)	71 (17.75)	136 (34.00)				
รวม	253 (50.7)	147 (49.3)	400 (100.0)				

จากตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการให้ความรู้ในการคัดแยกขยะกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ

ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างการให้ความรู้ในการคัดแยกขยะกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะได้ค่า Chi-Square เท่ากับ 8.48 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า ปัจจัยด้านการให้ความรู้ในการคัดแยกขยะกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมีความสัมพันธ์กันจริง จึงยอมรับสมมติฐานที่ 4

จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Gamma ระหว่างตัวแปรการให้ความรู้ในการคัดแยกขยะกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะได้ค่าสัมพัทธ์ เท่ากับ .73 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่าหรือ เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า มี

ความสัมพันธ์ เชิงบวก ไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ตัวแปรการให้ความรู้ในการคัดแยกขยะกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมีความสัมพันธ์กันจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บานชื่น นักการเรือน (2551) ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการขยะของเทศบาล : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองอ้อมน้อย ตำบลอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร” โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการขยะของเทศบาลเมืองอ้อมน้อย (2) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการขยะของเทศบาลเมืองอ้อมน้อย จำแนกตามตัวแปรอิสระ และ (3) เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการขยะของเทศบาลเมืองอ้อมน้อย ผลการวิจัยพบว่า

1) ประชาชนมีทัศนคติต่อการบริหารจัดการขยะของเทศบาลเมืองอ้อมน้อยโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการเอาใจใส่ต่อหน้าที่ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการตรงต่อเวลา และด้านการสื่อสาร อยู่ในระดับปานกลาง เช่นกัน

2) ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการขยะของเทศบาลเมืองอ้อมน้อย ด้านการเอาใจใส่ต่อหน้าที่ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการตรงต่อเวลา และด้านการสื่อสารแตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารจัดการขยะของเทศบาลเมืองอ้อมน้อย ด้านการเอาใจใส่ต่อหน้าที่ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการตรงต่อเวลา และด้านการสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ประชาชนส่วนใหญ่ได้เสนอปัญหา ดังนี้ ถังขยะไม่เพียงพอ รถบริการเก็บขนขยะมาไม่ตรงตามวันเวลาที่กำหนด สุนัขลี้มถังขยะและคุ้ยเขี่ยขยะ และได้เสนอแนวทางแก้ไข ดังนี้ ควรเพิ่มถังขยะแจกถุงดำใส่ขยะ ควรเพิ่มวันการเก็บขยะ และควรประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการเลี้ยงสัตว์ให้ประชาชนทราบ

ทั้งนี้ เสาวลักษณ์ กู้เจริญประสิทธิ์ และสุมาลี พุ่มภิญโญ, 2559 กล่าวว่า ทัศนคติของครัวเรือนต่อการจัดการขยะตามแนวคิด 3Rs พบว่า ครัวเรือนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด 3Rs อยู่บ้างแล้ว เนื่องจากเทศบาลฯ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เคยจัดกิจกรรมส่งเสริมการจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางมาหลายครั้ง ครัวเรือนเห็นด้วยกับประเด็นต่างๆ ดังนี้ 1.การจัดการขยะตามแนวคิด 3Rs ให้เกิดผลนั้น เป็นเรื่องของทุกส่วนในสังคมที่ต้องร่วมมือกัน 2.การคัดแยกขยะช่วยให้ปริมาณขยะในภาพรวมลดลง 3. การแยกขยะทำให้สามารถนำขยะไปใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น 4. แนวคิด 3Rs เป็นพื้นฐานของการจัดการขยะแบบยั่งยืน 5. ขยะเป็นปัญหาใหญ่ที่ต้องเร่งแก้ไข 6. การแยกขยะจะเกิดผลหากมีแรงจูงใจและมีกฎหมายควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยข้างต้นว่า

ประชาชนที่ได้รับความรู้ในการคัดแยกขยะเห็นว่าเทศบาลมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมากกว่าประชาชนที่ไม่ได้รับความรู้ในการคัดแยกขยะ

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่ได้รับการประชาสัมพันธ์เรื่องวันเวลาและสถานที่ในการเก็บขยะในครัวเรือนเห็นว่าเทศบาลมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมากกว่าประชาชนที่ไม่ได้รับการประชาสัมพันธ์

ตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการประชาสัมพันธ์เรื่อง วัน เวลา และสถานที่ในการเก็บขยะในครัวเรือนและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ

n = 400

การได้รับการ ประชาสัมพันธ์	ประสิทธิภาพในการ บริหารจัดการขยะ		รวม	Chi- Square	Sig.	Gamma	Sig.
	น้อย	มาก					
ไม่ได้รับทราบ การ ประชาสัมพันธ์	198 (49.50)	31 (7.75)	229 (57.25)	8.45	≤.001	.58	≤.001
ได้รับทราบการ ประชาสัมพันธ์	55 (13.75)	116 (29.00)	171 (42.75)				
รวม	253 (63.25)	147 (36.75)	400 (100.0)				

จากตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการประชาสัมพันธ์เรื่องวัน เวลา และสถานที่ในการเก็บขยะในครัวเรือนและประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการขยะ

ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างการได้รับการประชาสัมพันธ์เรื่องวัน เวลา และสถานที่ในการเก็บขยะในครัวเรือนและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ ได้ค่า Chi-Square เท่ากับ 8.45 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ น้อยกว่าหรือเท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า ปัจจัยด้านการได้รับการประชาสัมพันธ์เรื่องวัน เวลา และสถานที่ในการเก็บขยะในครัวเรือนและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมีความสัมพันธ์กัน จึงยอมรับสมมติฐานที่ 5

จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Gamma ระหว่างตัวแปรการได้รับการประชาสัมพันธ์เรื่องวัน เวลา และสถานที่ในการเก็บขยะในครัวเรือนและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะได้ค่าสัมพัทธ์ เท่ากับ .58 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ น้อยกว่าหรือเท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ เชิงบวก ไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ตัวแปรการได้รับการประชาสัมพันธ์เรื่องวัน เวลา และสถานที่

ในการบริหารจัดการขยะในครัวเรือนและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ มีความสัมพันธ์กันจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉนา โทบุญ (2534) ได้ศึกษาวิจัยระดับความพึงพอใจของผู้มารับบริการงานทะเบียนราษฎรสำนักงานทะเบียนอำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม โดยศึกษาจากประชาชนผู้มารับบริการงานทะเบียนราษฎรที่สำนักทะเบียนอำเภอเมืองมหาสารคาม และหน่วยบริการอำเภอเคลื่อนที่ ความพึงพอใจของผู้มารับบริการงานทะเบียนราษฎรประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความถูกต้องของเอกสาร ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการรับบริการ ด้านความสะดวกจากระบบงานทะเบียนราษฎร ด้านความสะดวกอาคารสถานที่ ด้านบุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และ ด้านวิธีปฏิบัติงานให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการผลการศึกษาวิจัยพบว่า ประชาชนผู้มารับบริการงานทะเบียนราษฎรมีความพึงพอใจการให้บริการของงานทะเบียนราษฎร โดยเฉลี่ยรวมในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้มารับบริการมีความพึงพอใจในระดับมากในด้านความถูกต้องของเอกสารและด้านวิธีปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอัญชลี เหล่าธิดิพงศ์ (2524) ศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้บริการของศูนย์บริการสาธารณสุขในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ใช้บริการมีความพอใจในการบริการของศูนย์บริการสาธารณสุขผู้ให้บริการส่วนใหญ่รู้จักศูนย์บริการสาธารณสุข เนื่องจากศูนย์อยู่ใกล้บ้านจึงสะดวก ประหยัดเวลาอีกทั้งค่าบริการไม่แพงส่วนความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของแพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่นั้น ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เห็นว่า แพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ ให้คำ แนะนำ และอธิบายข้อสงสัยให้ทราบเสมอ

ทั้งนี้ การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนเทศบาลตำบลหาดกรวด จังหวัดอุดรธานี พบว่า มีจำนวนประชากร 7,700 คน ปริมาณขยะ 2 ตัน/วัน อาชีพส่วนใหญ่ เกษตรกร ทำนา ทำไร่ เดิมเทศบาลฯ ไม่มีการให้บริการจัดเก็บขยะ เนื่องจากเป็นเทศบาลขนาดเล็ก รายได้น้อย ต่อมาได้มีการทำการสำรวจความต้องการของประชาชน การสำรวจปริมาณขยะ และแยกองค์ประกอบของขยะ มีการจัดทำโครงการการจัดการขยะโดยประชาชนมีส่วนร่วม มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบ การประชุมกลุ่มแบ่งตามชุมชน ซึ่งจัดในเวลากลางคืน เพื่อให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น กล้าแสดงความคิดเห็น มีการอบรม และศึกษาดูงาน การรณรงค์ติดป้ายประชาสัมพันธ์ตามต้นไม้ ใช้เสียงตามสายรณรงค์ลดปริมาณขยะตามหลัก 3Rs และกิจกรรมสนับสนุนชุมชนปลอดขยะ 1. กิจกรรมหิ้วตะกร้า คั่วรางวัล 2. กลุ่มเยาวชนพิทักษ์รักษ์สิ่งแวดล้อม 3. ตู้เย็นข้างบ้าน การปลูกผักสวนครัวไว้ทานเอง 4. แหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง 5. ร้านศูนย์บาท 6. การเลี้ยงไส้เดือน 7. งานวัดเราไม่เอาโฟม 8. ธนาคารขยะรีไซเคิล ปัจจุบันหลังดำเนินโครงการต่างๆ แล้วปริมาณขยะที่เกิดขึ้นลดลงเหลือ 3 ชีด/คน/วัน เดิม 9 ชีด/คน/วัน หากบ้านที่เข้าร่วมกิจกรรมจะมีสัญลักษณ์ ปลูกดอกไม้ในกระถางขวดน้ำพลาสติกแขวนอยู่หน้าบ้าน ถือว่าเป็นกฎของสังคม ซึ่งจะเห็นได้ว่าการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานมีอย่าง ต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยในสมมติฐานที่ 5

4.5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 20 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	Chi-Square	Sig.	Gamma	Sig.	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่ได้รับการบริหารจัดการขยะตรงเวลาเห็นว่าเทศบาลมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บขยะมากกว่าประชาชนที่ได้รับการบริหารจัดการขยะไม่ตรงเวลา	5.98	≤.001	.13	≤.001	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่ได้รับการบริหารจัดการขยะด้วยอุปกรณ์ที่พร้อมและเหมาะสมเห็นว่าเทศบาลมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมากกว่าประชาชนที่ได้รับการบริหารจัดการขยะด้วยอุปกรณ์ที่ไม่พร้อมและไม่เหมาะสม	9.54	≤.001	.34	≤.001	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่ได้รับจำนวนถังขยะเพียงพอในชุมชนเห็นว่าเทศบาลมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมากกว่าประชาชนที่ได้รับจำนวนถังขยะไม่เพียงพอในชุมชน	8.63	≤.001	.57	≤.001	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่ได้รับความรู้ในการคัดแยกขยะเห็นว่าเทศบาลมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการมากกว่าประชาชนที่ไม่ได้รับความรู้ในการคัดแยกขยะ	8.48	≤.001	.73	≤.001	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่ได้รับการประชาสัมพันธ์เรื่องวันเวลาและสถานที่ในการบริหารจัดการขยะในครัวเรือนเห็นว่าเทศบาลมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการมากกว่าประชาชนที่ไม่ได้รับการประชาสัมพันธ์	8.45	≤.001	.58	≤.001	ยอมรับสมมติฐาน



บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเพื่อเสนอแนะแนวทางและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ดียิ่งขึ้น โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร จำนวน 400 คน ได้นำคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

- 5.1 สรุปข้อมูลจากการวิจัย
- 5.2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย
- 5.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ
- 5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.1 สรุปข้อมูลจากการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านเพศ พบว่าประชากรในเขตเทศบาล ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 61.50 ด้านระดับอายุ พบว่า ประชากรในเขตเทศบาล ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปีเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00 ด้านระดับการศึกษา พบว่า ประชากรในเขตเทศบาลส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.75 ด้านอาชีพ พบว่า ประชากรในเขตเทศบาลส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 ด้านรายได้พบว่า ประชากรในเขตเทศบาลในส่วนกลุ่มตัวอย่าง มีรายได้ 20,001-30,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75

สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลอยู่ในระดับน้อยจำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.25

สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 ด้านปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ ได้แก่ ความตรงต่อเวลาในการจัดเก็บขยะ ความพร้อมของอุปกรณ์ในการ

จัดเก็บขยะ จำนวนถังขยะที่เพียงพอแต่ละชุมชน การให้ความรู้ในด้านการคัดแยกขยะแก่ประชาชน และการประชาสัมพันธ์เรื่อง วัน เวลา สถานที่ ในการจัดเก็บขยะในครัวเรือน โดยในรายละเอียดของด้านต่าง ๆ มีดังนี้

ปัจจัยด้านความตรงต่อเวลาในการให้บริการ สามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

เทศบาลมีกำหนดการเก็บขยะที่แน่นอน พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับน้อยเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.75 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.75 และมีความเห็นด้วยระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

พนักงานของเทศบาลมาทำการเก็บขยะตามเวลาที่กำหนดไว้ทุกครั้ง พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยระดับปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 37.25 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับน้อย จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 และมีความเห็นด้วยระดับมาก มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50

เทศบาลมีการประชาสัมพันธ์กำหนดการเก็บขยะที่แน่นอนให้ท่านทราบ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยระดับปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.75 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับมาก จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25 และมีความเห็นด้วยระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00

ปัจจัยด้านความพร้อมของอุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะ สามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

อุปกรณ์ที่ใช้จัดเก็บขยะมีจำนวนเพียงพอและเหมาะสม พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยระดับน้อยเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.25 รองลงมาคือมีความเห็นด้วย ระดับปานกลาง จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 และมีความเห็นด้วย ระดับมากที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75

อุปกรณ์ที่ใช้จัดเก็บขยะได้รับการดูแลรักษาพร้อมใช้งาน พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับน้อย จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.75 และมีความเห็นด้วยระดับมากที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25

อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดเก็บขยะมีความทันสมัยเหมาะสมสำหรับขยะแต่ละประเภท พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับน้อย เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 รองลงมาคือมีความเห็นด้วย ระดับปานกลาง จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 และมีความเห็นด้วย ระดับมากที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

ปัจจัยด้านจำนวนถังขยะ สามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

พนักงานเก็บขยะมีการทำความสะอาดถังขยะหลังการจัดเก็บทุกครั้ง พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับน้อยเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50 รองลงมาคือมีความเห็นด้วย ระดับปานกลาง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 และมีความเห็นด้วย ระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50

พนักงานเก็บขยะมีการทำความสะอาดบริเวณทางเท้าที่วางถังขยะทุกครั้ง พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับน้อย เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 และมีความเห็นด้วยระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25

จำนวนถังขยะมีความเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับน้อย เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.75 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25 และมีความเห็นด้วย ระดับมาก มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

ปัจจัยด้านการให้ความรู้ในการจัดการขยะแก่ประชาชน สามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

เทศบาลมีการเปิดอบรมเกี่ยวกับการจัดการขยะให้แก่ประชาชนเป็นประจำ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับน้อยเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.75 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.75 และมีความเห็นด้วยระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

เทศบาลมีการออกตรวจและให้ความรู้เกี่ยวกับการคัดแยกขยะเป็นประจำ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยระดับปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 37.25 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับน้อย จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 และมีความเห็นด้วยระดับมาก มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50

เทศบาลมีโครงการอบรมการกำจัดขยะที่ถูกต้องให้แก่ประชาชนเป็นประจำ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยระดับปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.75 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับมาก จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25 และมีความเห็นด้วยระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00

ปัจจัย ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการขยะ สามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

เทศบาลได้จัดทำแผ่นพับเกี่ยวกับการจัดการขยะที่ถูกต้องแจกให้ประชาชน พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยระดับน้อยเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.25 รองลงมาคือมีความเห็นด้วย ระดับปานกลาง จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 และมีความเห็นด้วย ระดับมากที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75

เทศบาลได้มีการติดบอร์ดประชาสัมพันธ์ชั้นตอนและวิธีการในการกำจัดขยะแต่ละประเภทที่สำนักงานเทศบาล พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับน้อย จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.75 และมีความเห็นด้วยระดับมากที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25

เจ้าหน้าที่ของเทศบาลสามารถตอบคำถามในเรื่องการกำจัดขยะได้หากประชาชนมีข้อสงสัยและสอบถาม พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับน้อย เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 รองลงมาคือมีความเห็นด้วย ระดับปานกลาง จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 และมีความเห็นด้วย ระดับมากที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

ประสิทธิภาพ ด้านบุคลากรและงบประมาณ สามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

เทศบาลมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมมาทำงานในด้านการจัดการขยะ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับน้อยเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 และมีความเห็นด้วยระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50

เทศบาลมีจำนวนบุคลากรที่เพียงพอในการทำงานด้านการจัดการขยะ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยระดับน้อย เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 และมีความเห็นด้วยระดับมากที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25

เทศบาลมีการกำหนดงบประมาณที่เหมาะสมและเพียงพอในการจัดการขยะ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับน้อย เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.75 รองลงมาคือมีความเห็นด้วย ระดับปานกลาง จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25 และมีความเห็นด้วยระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

เทศบาลมีการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการจัดการขยะอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยระดับน้อย เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.25 รองลงมาคือมีความเห็นด้วย ระดับปานกลาง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.75 และมีความเห็นด้วย ระดับมากที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50

ประสิทธิภาพ ด้านเครื่องมือและระบบในการบริหารจัดการขยะ สามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

เทศบาลมีคู่มือในการบริหารจัดการขยะ /การคัดแยกขยะ แจกให้ประชาชน พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ระดับน้อยเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50 รองลงมาคือมีความเห็นด้วย ระดับปานกลาง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 และมีความเห็นด้วย ระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50

เทศบาลมีโรงงานกำจัดขยะที่เพียงพอต่อจำนวนขยะในแต่ละวัน พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยระดับน้อย เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 และมีความเห็นด้วยระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25

เทศบาลมีวิธีการคัดแยก และกำจัดขยะอย่างเหมาะสมและสามารถกำจัดขยะได้หมด พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยระดับน้อย เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.75 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25 และมีความเห็นด้วย ระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

5.2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานค่าการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่ได้รับการบริหารจัดการขยะตรงเวลาเห็นว่าเทศบาลมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมากกว่าประชาชนที่ได้รับการจัดเก็บขยะไม่ตรงเวลา

ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างการจัดเก็บขยะตรงเวลากับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ค่า Chi-Square เท่ากับ 5.98 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ น้อยกว่าหรือเท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า ปัจจัยด้านการตรงต่อเวลาในการจัดเก็บขยะมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1

จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Gamma ระหว่างตัวแปรด้านการตรงต่อเวลาในการจัดเก็บขยะมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ ได้ค่าสัมพันธ์ เท่ากับ .13 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่าหรือ เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวก ไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ตัวแปรด้านการตรงต่อเวลาในการจัดเก็บขยะมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่ได้รับการจัดเก็บขยะด้วยอุปกรณ์ที่พร้อมและเหมาะสมเห็นว่าเทศบาลมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมากกว่าประชาชนที่ได้รับการจัดเก็บขยะด้วยอุปกรณ์ที่ไม่พร้อมและไม่เหมาะสม

ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างความพร้อมของอุปกรณ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ ได้ค่า Chi-Square เท่ากับ 9.54 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่าหรือ เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า ปัจจัยด้านความพร้อมของอุปกรณ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมีความสัมพันธ์กัน จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2

จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Gamma ระหว่างตัวแปรความพร้อมของอุปกรณ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะได้ค่าสัมพันธ์ เท่ากับ .34 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่าหรือเท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวก ไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ตัวแปรความพร้อมของอุปกรณ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมีความสัมพันธ์กันจริง

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่ได้รับจำนวนถังขยะเพียงพอในชุมชนเห็นว่าเทศบาลมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมากกว่าประชาชนที่ได้รับจำนวนถังขยะไม่เพียงพอในชุมชน

ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างจำนวนถังขยะในชุมชนกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ ได้ค่า Chi-Square เท่ากับ 8.63 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่าหรือเท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า ปัจจัยด้านจำนวนถังขยะในชุมชนกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ มีความสัมพันธ์กันจริง จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3

จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Gamma ระหว่างจำนวนถังขยะในชุมชนกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ ได้ค่าสัมพันธ์ เท่ากับ .57 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ น้อยกว่าหรือเท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวก ไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ตัวแปรจำนวนถังขยะในชุมชนกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมีความสัมพันธ์กันจริง

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่ได้รับความรู้ในการคัดแยกขยะเห็นว่าเทศบาลมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมากกว่าประชาชนที่ไม่ได้รับความรู้ในการคัดแยกขยะ

ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างได้รับความรู้ในการคัดแยกขยะกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ ได้ค่า Chi-Square เท่ากับ 8.48 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า ปัจจัยด้านได้รับความรู้ในการคัดแยกขยะในชุมชนกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมีความสัมพันธ์กันจริง จึงยอมรับสมมติฐานที่ 4

จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Gamma ระหว่างตัวแปรได้รับความรู้ในการคัดแยกขยะในชุมชนกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะได้ค่าสัมพันธ์ เท่ากับ .73 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่าหรือ เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า

มีความสัมพันธ์ เชิงบวก ไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าได้รับความรู้ในการคัดแยกขยะในชุมชนกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมีความสัมพันธ์กันจริง

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่ได้รับการประชาสัมพันธ์เรื่องวันเวลาและสถานที่ในการเก็บขยะในครัวเรือนเห็นว่าเทศบาลมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมากกว่าประชาชนที่ไม่ได้รับการประชาสัมพันธ์

ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างการรับทราบประชาสัมพันธ์และประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะได้ค่า Chi-Square เท่ากับ 8.45 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ น้อยกว่าหรือเท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า ปัจจัยด้านการรับทราบประชาสัมพันธ์และประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมีความสัมพันธ์กัน จึงยอมรับสมมติฐานที่ 5

จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Gamma ระหว่างตัวแปรการรับทราบประชาสัมพันธ์และประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะได้ค่าสัมพัทธ์ เท่ากับ .58 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ น้อยกว่าหรือเท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวก ไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ตัวแปรการรับทราบประชาสัมพันธ์และประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมีความสัมพันธ์กันจริง

5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ด้านความตรงต่อเวลาในการจัดเก็บขยะ เทศบาลควรกำหนดเวลาจัดเก็บขยะที่ชัดเจนของแต่ละชุมชน และติดประกาศเวลาดังกล่าวไว้ในชุมชนเพื่อให้ประชาชนได้ทราบกำหนดการจัดเก็บขยะที่แน่นอน

ด้านความพร้อมและความเหมาะสมของอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดเก็บขยะ เทศบาลควรติดป้ายกำกับอุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะให้ตรงกับประเภทของขยะที่จัดเก็บ

ด้านจำนวนถังขยะในชุมชน เทศบาลควรเพิ่มจำนวนถังขยะให้เพียงพอต่อความต้องการของชุมชน รวมถึงควรแยกสีของถังขยะตามประเภทของขยะด้วย

ด้านการให้ความรู้ในการคัดแยกขยะ เทศบาลควรจัดทำโครงการอบรมการคัดแยกขยะเป็นประจำทุกปี รวมถึงให้รางวัลชุมชนที่มีการคัดแยกขยะได้ถูกต้องเหมาะสม

ด้านการประชาสัมพันธ์ เทศบาลควรจัดทำเทศบาลสัญจรออกพบปะประชาชนเพื่อประชาสัมพันธ์และรับฟังปัญหาข้อร้องเรียนรวมถึงตอบปัญหาข้อสงสัยของประชาชน

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาโดยเพิ่มตัวแปรอิสระให้มากขึ้น เช่น สภาพของรถเก็บขยะ วิธีการกำจัดขยะ เป็นต้น และควรมีการศึกษาความพึงพอใจในการจัดเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ในหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือ องค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของประชาชน และปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจ เพื่อจะได้นำเอาผลการวิจัยมาพัฒนาปรับปรุงวิธีการจัดเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลของหน่วยงานภาครัฐต่อไป



บรรณานุกรม

- คทาฐ พรหมายน. (2545). ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ กองตรวจคนเข้าเมือง: ศึกษาเฉพาะกรณีข้าราชการตำรวจฝ่าย1 ฝ่าย2. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จตุวัฒน์ กิ่งบัวหลวง .(2541). “ความคิดเห็นของพนักงานสอบสวนต่อมาตรการจูงใจพนักงานสอบสวน : ศึกษากรณีพนักงานสอบสวนในเขตจังหวัดฉะเชิงเทรา.” ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จิตลดา พัดเย็น, ร.ต.ท.หญิง. (2543). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจตรวจคนเข้าเมือง : กรณีศึกษากองตรวจคนเข้าเมือง 2 ท่าอากาศยานกรุงเทพ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฐนิตา ปัตตานี. (2546). ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขา วิชา นโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปรีดา เข้มเจริญวงศ์. (2532). การจัดการขยะมูลฝอย. ขอนแก่น : ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สถิต คำลาเลี้ยง. (2544). ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของช่างอากาศ: ศึกษาเฉพาะกรณี กองการบินทหารเรือ. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ถวิล เกื้อกูลวงศ์ .(2550) การบริหารการศึกษาสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- ถวิล ชาราโรจน์. 2532. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ทิพาวดี เมฆสุวรรณค์. (2538). ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการไทย. ภาคนิพนธ์พัฒนาบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- ชานินทร์ สุทธิคุณุช. (2543). ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีฝ่ายการพนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชานี กิจหารักษ์. (2549). การวิเคราะห์การกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลแม่โจ้ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่.มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประหยัด ยะคะนอง. (2552). ทัศนคติของประชาชนที่มีผลต่อการบริการสาธารณะของหน่วยการปกครองท้องถิ่น.วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ .(2542). หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ระพี แก้วเจริญ และชิตยา สุวรรณชฎ .(2510). การแบ่งเวลาปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือน ในระดับบริหารอาวุโส. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง , (ม.ป.ป.) หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : มิตรภาพ การพิมพ์และสตีวดีโอ.
- อัญชลี เหล่าชาติพงศ์ .(2524). ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการของศูนย์สาธารณสุขในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Barnard, C. L. (1968). The functions of executive. Cambridge: Harvard University Press, Massachusetts, and London, England, 1968
- Chen, Yubo. Pricing Models of Equity – Linked Insurance Products and LIBOR Exotic Derivatives.Ph.D. Dissertation, Science and Technology Hong Kong University, 2005
- Fayol, Henri. (1923). Industrial and General Administration . New Jersey : Clifton.
- Gulick, Luther. (1937). “Notes on The Theory of Organization”. In Gulick L. and Urwick,L. (eds.). Paper on the Science of Administration. New York : Institute of Public Administration.
- Guthrie, Yvonne Michelle. Employee Motivation, Satisfaction and Productivity: A Study of the Workplace (Abstract). (Master’s thesis). Las Vegas: Nevada University, 2003. (cited 2008 Oct 30). Available from: DAO/AAC1394804.

Gordon (Glickman, Gordon & Ross – Gorgon,2007:299-300)

McClelland, D. C. and thers. (1953). The Achievement Motive. New York: Appletion
Century Crotts.Inc.

Maslow, A.H. (1943). A theory of human motivation. *Psychological Review* 50 (4) 370–96.

Retrieved from <http://psychclassics.yorku.ca/Maslow/motivation.htm>

Panthawron, Pun. Study of Management Personnel in Heavy Construction industry.(online) 2005

(cited June 19, 2011) Available from : <http://>

wwwlib.umi.com/dissertations/fullcit/3215823

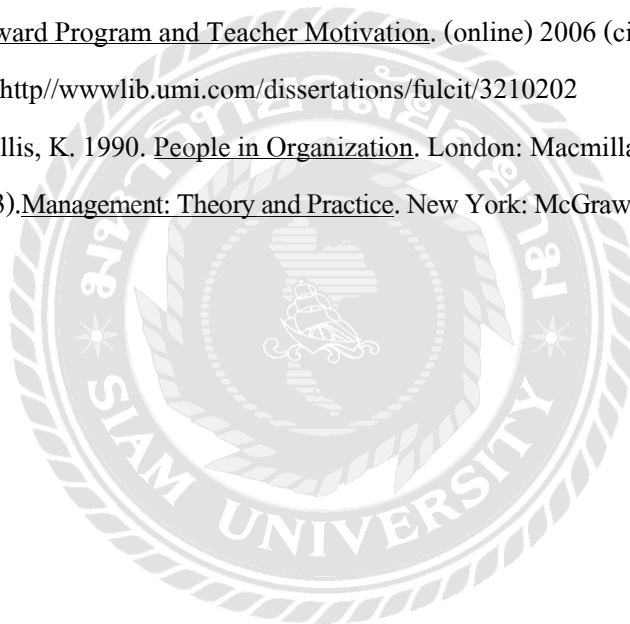
Renouard, John Spencer. Two Differential Applications of Arizona’s Proposition 301 Performance

Pay award Program and Teacher Motivation. (online) 2006 (cited 2008 Oct 19) Available

from: <http://wwwlib.umi.com/dissertations/fulcit/3210202>

Sallis, E. and Sallis, K. 1990. People in Organization. London: Macmillan Education.

Ernest dale.(1973).Management: Theory and Practice. New York: McGraw-Hill.



แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามแบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ส่วนที่ 3 ระดับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1. ขอความกรุณาให้ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบให้ครบถ้วนทุกข้อและตามความเป็นจริงตามความคิดเห็นของท่าน
2. การตอบแบบสอบถามของท่านนั้นจะไม่เกิดผลกระทบใด ๆ ต่อท่าน เนื่องจากผู้ศึกษาจะไม่สรุปเป็นรายบุคคล แต่จะสรุปเป็นภาพรวม เพื่อจะได้ทราบข้อมูล และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการสร้างแรงจูงใจในการทำงานของบุคลากรต่อไป

นายณัฐวุฒิ ผดุงเพียร

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุของท่าน

1. 18 – 30 ปี 2. 31 – 40 ปี 3. 41 – 50 ปี 4. ตั้งแต่อายุ 51 ปี

ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี 2. ปริญญาตรี 3. ปริญญาโทขึ้นไป

4. รายได้

1. ต่ำกว่า 10,000.-บาท 2. 10,000.-บาท – 20,000.-บาท
 3. 20,001.-บาท – 30,000.-บาท 4. ตั้งแต่ 30,001.-บาทขึ้นไป

5. อาชีพ

1. รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ 2. พนักงานบริษัทเอกชน
 3. ค้าขายและประกอบธุรกิจส่วนตัว 4. อื่น ๆ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเพียงคำตอบเดียวโดยระดับตามความคิดเห็นของท่านซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ความตรงต่อเวลาในการให้บริการ	ความเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
เทศบาลมีกำหนดการเก็บขยะที่แน่นอน					
พนักงานของเทศบาลมาทำการเก็บขยะตามเวลาที่กำหนดไว้ทุกครั้ง					
เทศบาลมีการประชาสัมพันธ์กำหนดการเก็บขยะที่แน่นอนให้ท่านทราบ					

ความพร้อมของอุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะ	ความเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
อุปกรณ์ที่ใช้จัดเก็บขยะมีจำนวนเพียงพอและเหมาะสม					
อุปกรณ์ที่ใช้จัดเก็บขยะได้รับการดูแลรักษาพร้อมใช้งาน					
อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดเก็บขยะมีความทันสมัยเหมาะสมสำหรับขยะแต่ละประเภท					

ด้านจำนวนถังขยะ	ความเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
พนักงานเก็บขยะดำเนินการทำความสะอาดและนับจำนวนถังขยะทุกครั้งเมื่อทำการเก็บ					
พนักงานเก็บขยะมีการนับจำนวนถังขยะที่ทางเทศบาลได้จัดให้บริเวณทางเท้าทุกครั้งที่มีการปฏิบัติหน้าที่					
จำนวนถังขยะมีความเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน					

การให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการจัดการขยะ	ความเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
เทศบาลมีการเปิดอบรมเกี่ยวกับการจัดการขยะให้แก่ประชาชนเป็นประจำ					
เทศบาลมีการออกตรวจและให้ความรู้เกี่ยวกับการคัดแยกขยะเป็นประจำ					
เทศบาลมีโครงการอบรมการกำจัดขยะที่ถูกต้องให้แก่ประชาชนเป็นประจำ					

การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการขยะ	ความเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
เทศบาลได้จัดทำแผ่นพับเกี่ยวกับการจัดการขยะที่ถูกต้องแจกให้ประชาชน					
เทศบาลได้มีการติดบอร์ดประชาสัมพันธ์ขั้นตอนและวิธีการในการกำจัดขยะแต่ละประเภทที่สำนักงานเทศบาล					
เจ้าหน้าที่ของเทศบาลสามารถตอบคำถามในเรื่องการกำจัดขยะได้หากประชาชนมีข้อสงสัยและสอบถาม					

ส่วนที่ 3 ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตรงกับ
ระดับความคิดเห็นของท่านเพียงคำตอบเดียวโดยระดับตามความคิดเห็นของท่านซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

ด้านบุคลากรและงบประมาณ	ความเห็น				
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด
เทศบาลมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถที่ เหมาะสมมาทำงานในด้านการจัดการขยะ					
เทศบาลมีจำนวนบุคลากรที่เพียงพอในการ ทำงานด้านการจัดการขยะ					
เทศบาลมีการกำหนดงบประมาณที่เหมาะสม และเพียงพอในการจัดการขยะ					
เทศบาลมีการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการจัดการ ขยะอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ					

ด้านเครื่องมือและระบบในการบริหารจัดการ ขยะ	ความเห็น				
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด
เทศบาลมีคู่มือในการบริหารจัดการขยะ / การ คัดแยกขยะ แจกให้ประชาชน					
เทศบาลมีโรงงานกำจัดขยะที่เพียงพอต่อ จำนวนขยะในแต่ละวัน					
เทศบาลมีวิธีการคัดแยก และกำจัดขยะอย่าง เหมาะสมและสามารถกำจัดขยะได้หมด					

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายณัฐวุฒิ ผดุงเพียร
วัน-เดือน-ปี (เกิด)	17 พฤศจิกายน 2522
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา
สถานที่ทำงาน	สมาชิกสภาเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา

